

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 18962-08-17 דדון נ' גוזלן ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת רחלי טיקטין עדולם

תובעת סמדר דדון
ע"י ב"כ עוה"ד הילה ונטורה ודני אליגון

נגד

נתבעים
1. דני גוזלן
ע"י עו"ד ירון הוד ועו"ד רועי הוד
2. אביאור איבגי – הסתיים בפשרה
3. הילה יסעור – הסתיים בפשרה
4. רושל מטייב – הסתיים בפשרה

פסק דין בעניין הנתבע 1

1 לפני תביעת לשון הרע בגין פוסט שרשם הנתבע 1 בעניינה של התובעת, פקחית בעיריית באר שבע,
2 בעקבות דו"ח שקיבלה אשתו מהתובעת.

עובדות רלוונטיות

(מה ששנוי במחלוקת – צוין כי שנוי במחלוקת).

- 3
- 4
- 5
- 6 1. התובעת, הגב' סמדר דדון (להלן: "התובעת"), עבדה בזמנים הרלוונטיים לתביעה, ועדיין
7 עובדת, כפקחית בעיריית באר שבע, במחלקת חניה ואכיפה של דו"חות תנועה.
8 טרם האירוע נשוא התביעה החלה התובעת לעבוד במחלקת חניית רכב של הפיקוח.
- 9 2. הנתבע 1, מר דני גוזלן (להלן: "הנתבע"), הינו תושב העיר באר שבע, מנהל ובעלים של
10 מוסך. לטענת הנתבע המדובר במוסך קטן כאשר הוא ואשתו מפרנסים בדוחק את
11 משפחתם.
- 12 הנתבע הינו דמות מוכרת בעיר בהיות בעל עסק (ראה פרו' עמ' 26 שורות 8 – 9).
- 13 3. במהלך שנת 2014 לערך, החלה עיריית באר שבע לאכוף את נושא החניה באמצעות ניידת
14 עליה מותקנות מצלמות. בניידת יושבים שני פקחים, האחד נוהג והשני אחראי על צילומי
15 הניידת ורושם את הודעות הקנס. לפי עדות התובעת הניידת נקראה ה"סייפר פלייס" (פרו'
16 עמ' 8 שורות 27 – 28).
- 17 התובעת הוצבה כפקחית בניידת אכיפה כזו, כאשר במועד הרלוונטי הייתה התובעת
18 אחראית על צילומי הניידת ועל רישום הדו"חות ופקחית בשם גלית נאוי נהגה על הניידת.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 17-08-18962 דדון נ' גוזלן ואח'

תיק חיצוני:

4. בתאריך 05.04.15 רשמה התובעת דו"ח תנועה לאשתו של הנתבע, הגב' שושנה גוזלן (להלן: "גב' גוזלן" / "אשתו של הנתבע"), ברחוב חיל הנדסה בבאר שבע, במרכז "ביג". בדו"ח נרשם כי גב' גוזלן עברה עבירה על סעיף 6ד17 לחוק עזר לבאר שבע (העמדת רכב וחנייתו), התשנ"א – 1991 (להלן: "חוק העזר") (הדו"ח צורף לתצהירי הנתבע). גובה הקנס בדו"ח היה 1,000 ₪.
- בדו"ח נרשם בין היתר: "במידה וברצונך להגיש בקשה לביטול הודעת תשלום הקנס מהעילות הקבועות בחוק, עליך לפנות בכתב לפרט את נימוקיך ולצרף מסמכים המאמתים את טענותיך, אם ישנם, למען הרשום בהודעה זו, תוך 30 יום ממועד הודעה זו...".
- כן נרשם בדו"ח: "אם ברצונך להישפט על העבירה בבית המשפט, עליך למלא את פריטך ב"בקשה להישפט" שבנספח המצורף להודעה זו מעבר לדף...". (הדו"ח צורף לכתב ההגנה).
5. חניית גב' גוזלן בחניית נכים צולמה במצלמות המותקנות על הניידת. הצילום הוצג לבית המשפט. מדובר במספר סרטונים שצילמו את הרכב חונה בחניית הנכים, מזוויות שונות. לתיק גם צורפו מספר תמונות מהסרטון.
6. הנתבע טוען כי רישום הדו"ח לאשתו היה לא מוצדק ורשלני. התובעת טוענת כי רישום הדו"ח היה מוצדק.
7. אין חולק כי לא התקיים כל דין ודברים בין התובעת לבין הגב' גוזלן, כאשר הניידת חלפה על פני הרכב החונה בחניית נכים. לכך אוסיף כי הוכח שגב' גוזלן לא ידעה אודות כך שנחשדה בעבירה לפי חוק העזר, עד שקיבלה את הדו"ח לביתה (טענת התובעת כי כרזה לגב' גוזלן, לא הוכחה, וראו פירוט להלן).
8. דו"ח החנייה התקבל בדואר בבית הנתבע ואשתו ביום 24.06.15 (כך כתבה גב' גוזלן במכתב ששלחה לעירייה, ראה פירוט להלן). לדו"ח צורפה תמונת הרכב עומד בחניית נכים.
9. בעקבות פעילות ניידת האכיפה כמה מחאה בעיר שמצאה ביטויה ברשתות החברתיות. ביום 19.06.15 (מועד המאוחר למתן הדו"ח נשוא התביעה), התקיימה ישיבה בין מובילי המחאה לבין ראש העיר ונציגים נוספים בעירייה. לתצהיר התובע צורף סיכום הישיבה שכותרתו: "סיכום דיון עם נציגי מחאת ניידת האכיפה מיום 29.06.15". בתמצית יצוין כי סוכם בדיון כי הניידת תמשיך בפעילות האכיפה בגין איסורי החניה, אולם דוחות יירשמו רק במקרים בהם לא נמצא נהג ברכב, בקשות לביטול דוחות מחמת אי כריזה יומרו באזהרה. במקרים בהם הצהיר הפקח בהודעת הקנס כי הוא כרז לנקנס וניתן לראות בסרטון שאכן הייתה כריזה והנהג לא נשמע להוראות הפקח אזי הבקשה לביטול הדו"ח תדחה. במשך 60 ימים הקרובים הפקחים יכרזו לנהגים המבצעים עבירות חניה וידרשו להזיז את רכבם. העירה תפעל להסברת נושא האכיפה בצורה אפקטיבית ומאסיבית לציבור. אגף הפיקוח יפעל להתקנת מערכת המאפשרת הקלטת הכריזה, לאחר 60 הימים

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 17-08-18962 דדון נ' גוזלן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 האמורים, תפעל הניידת כרגיל בכפוף לכך שעד אז כבר תותקן מערכת הקלטת השמע של
2 הכריזה. כל תלונה כנגד התנהלות הפקחים תיבדק. ככל שימצא כי פקח נהג בניגוד
3 להוראות החוק וההנחיות לשימוש ברכב בתפקיד, יקנסו הפקחים בגין העבירות שביצעו.
4 מקום שהתנהלות הפקח הינה סדרתית, יעבור הנושא לטיפול משמעותי אצל מנהל האגף
5 למשאבי אנוש. כן צוין בסיכום הדיון תפקידם החשוב של הפקחים וחשיבות ההתנהגות
6 בכבוד ובנימוס כלפיהם (סיכום הדיון צורף לתצהיר הנתבע).
7 אין מחלוקת כי הנתבע לא ידע על הדיון או על סיכום הדיון כאשר רשם את הפוסט נשוא
8 התביעה והוכח גם שכלל לא ידע על קיומה של ניידת האכיפה החדשה.
- 9 .10 בתאריך 01.07.15 פרסם הנתבע פוסט בתפוצת קבוצת האתר "באר שבע ביחד" (פרו' עמ'
10 27 שורה 23), ובו נרשם כדלקמן: **"שימו לב באר שבעים יקרים כל מי שקיבל דוח לא**
11 **מוצדק ועליו מופיע השם סמדר דדון זו הציידת דוחות שעושה מכסת דוחות לא מוצדקים**
12 **והופכת את העירייה לאוייבת הציבור אני מזמין לשתף כל מי שרק אפשר ולצרף עוד ועוד**
13 **אנשים כדי לעשות סוף לשיטה המכוערת הזו ולגרום לראש העיר להכנס ולפעול ולמניעת**
14 **הגועל הזה.."**
- 15 לפוסט צורפה תמונה של התובעת, כאשר רואים את פניה של התובעת (חבושה כובע של
16 הפיקוח), על רקע ניידות של העירייה. מדובר בתמונה שמצא הנתבע באתר הפייסבוק של
17 התובעת (להלן: **"הפרסום נשוא התביעה"**).
- 18 .11 הנתבע 2, מר אביאור איבגי, רשם בתגובה לפוסט: **"היא עברה איזה טראומה בעיקר בעיר**
19 **העתיקה ניראה לי אנסו אותה שם כמה סודנים ביגלל זה היא כמו איזה ציידת ובעיקר**
20 **בעיר"** (השגיאות במקור – הח"מ). בהמשך, ענה הנתבע 2 לתגובה של גולשת בשם שני
21 אזולאי אשר הוכיחה אותו על דבריו: **"שני אם היית סובלת מימנה כמו שאני סובל ברמה**
22 **כימעט יום יומית היית אונסת אותה את בעצמך** (השגיאות במקור – הח"מ).
- 23 .12 הנתבעת 3, גבי הילה יסעור רשמה בתגובה: **"דוחה ניראת אחת שצריכה מכות רצח"**
24 (השגיאות במקור – הח"מ).
- 25 .13 הנתבע 4, מר רושל מטייב, הגיב לאחת הגולשות: **"היא בעברה היתה זונה"**.
- 26 .14 לפוסט היו תגובות נוספות מבישות ומבזות וכן גם עלו תגובות המתריעות בפני פגיעה
27 אפשרית בתובעת ובחבריה הפקחים.
- 28 .15 בהמשך פרסמה בתה של התובעת פוסט המספר על הפגיעה באמה שלה והפגיעה בה
29 מהפוסט שפורסם.
30
31
32
33

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 18962-08-17 דדון נ' גוזלן ואח'

תיק חיצוני:

16. ביום 05.07.15 שלחה גבי גוזלן לעירייה בקשה לביטול הקנס. במכתב צוין כי היא יצאה מחניה, ביצעה רוורס על מנת לפנות ליציאה הבאה, מאחר והכביש היה חסום המתינה שהמעבר בכביש לפני התפנה כאשר לצידה היו אזרחים שהורידו עגלת תינוק כאשר היא המתינה ברכב כדי להמשיך בנסיעתה. הפקחית לא ניגשה וביקשה להזיז את הרכב וגם לא כרזה לה לפנות את החניה. במכתב התבקשה ביטול הדו"ח כיוון שלא חנתה בחניית נכים ולא ירדה מהרכב (המכתב צורף לכתב ההגנה של הנתבע).
17. בתאריך 27.08.15 הודיע תובע עירוני של עיריית באר שבע כי לאחר שעיין בבקשה ולאחר שבחן את נימוקיה החליט לקבל את הבקשה, באופן חד פעמי, מבלי להודות בעובדות ומבלי שהדבר יהווה תקדים, ולהורות על ביטול הודעת תשלום הקנס והמרתה באזהרה (המכתב צורף לכתב ההגנה של הנתבע).
18. הצדדים לא חלוקים על כך שהדו"ח בוטל לאור החלטה גורפת של העירייה בעניין דו"חות שניתנו מהניידת, שנכנסה לפעולה באותה תקופה, וגררה מחאה כאמור לעיל (ראה סיכום הדיון שהוצג לעיל).
19. אין חולק כי הנתבע מחק את הפוסט, אולם יש מחלוקת לגבי המועד בו עשה כן. לשיטת התובעת הוא מחק את הפוסט לאחר מספר שבועות או חודשים (פרוי' עמ' 2 שורה 8), כאשר היה באוויר לפחות 20 שעות (ראו למשל סעיף 11 לסיכומי התשובה). לשיטת הנתבע הוא מחק את הפוסט לאחר מספר ימים או שבוע (פרוי' עמ' 3 שורות 11 – 12). הנתבע הודה בסיכומיו כי הפוסט היה באוויר 11 שעות כעולה מנספח 3.7 לכתב התביעה (ראו סעיף 37 לסיכומי הנתבע).
20. התובעת הגישה תלונה למשטרה כנגד הנתבעים. נמסר לי על ידי הצדדים כי התיק נסגר. לא הוגשו לתיק זה חומרי חקירה מתיק החקירה ולא הודע עילת הסגירה.
21. בחודש 08/17 הוגשה תביעה זו לפיצוי התובעת לפי חוק איסור לשון הרע, נגד כל הנתבעים ולפיצוי התובעת בהתאם לסעיף 6 לחוק למניעת הטרדה מינית – נגד הנתבעים 12 – 4. התביעה הוגשה על סך של 300,000 ₪, כאשר נרשם כי הסכום שנדרש מהנתבע 1 הינו בסך של 100,000 ₪.

נקודות עיקריות בניהול תיק זה

22. התובעת הגישה בקשה לפטור מאגרה. הנתבעים התנגדו לבקשה.
- בתאריך 29.11.17 החליטה כבוד הרשמת הבכירה מיטל חלפון – נזריאן, לקבל את הבקשה ופטרה את התובעת מתשלום אגרה.
23. לאחר קבלת התביעה לידיהם הגישו הנתבעים 1, 3 ו 4 כתבי הגנה.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 17-08-18962 דדון נ' גוזלן ואח'

תיק חיצוני:

24. בכתב ההגנה טען הנתבע 1 בין היתר כי אשתו של הנתבע קיבלה מהתובעת דו"ח שאינו מוצדק כאשר בכלל לא נעשתה אליה פנייה על מנת לבחון מעשיה שהיו מוצדקים לגמרי, כאשר הדו"ח התקבל בדואר והותיר את הנתבע ואשתו נדהמים. הללו חוו עוגמת נפש וחשו שהתובעת ארבה להם/לאחרים במקום. הנתבע חש צורך לבטא את תסכולו מהמקרה ולהזהיר נהגים אחרים ולפיכך כתב את הפוסט. אין בפוסט לשון הרע והוא נכנס לגדריו של חופש הביטוי המותר והלגיטימי. אין לנתבע קשר לכל המגיבים לפוסט, וכאשר ראה שישנם כאלו המגיבים לפוסט בנימה מכוערת ומשפילה כלפי התובעת הוא מחק את הפוסט. הנתבע 1 והנתבעים האחרים אינם "מקשה אחת" כפי שמנסה התובעת להציג. לנתבע עומדת ההגנות הקבועות בחוק. התובעת השתתתה בהגשת התביעה. התובעת השתמשה בסמכויותיה כפקחית באופן רשלני מאוד, על הרף הגבוה והתנהלותה נוגדת את הוראות הדין.
25. התובעת הגישה כתב תשובה לכתב ההגנה.
26. הנתבע 2 לא הגיש כתב הגנה. בשלב מסוים הודיעה ב"כ התובעת כי הגיעה להסכמות עם הנתבע 2 לסיום המחלוקות מחוץ לכותלי בית המשפט. בהמשך צוין כי הנתבע 2 לא עמד בהוראות הסכם הפשרה עליו חתם, ועל כן על הנתבע 2 להגיש כתב הגנה. בסופו של דבר אולם הודע כי התובעת והנתבע 2 סיימו המחלוקות ביניהם בפשרה, ולפיכך התביעה נגדו נמחקה.
27. התיק נקבע לקדם משפט כאשר הוריתי על ביצוע הליכים מקדמיים. כמו כן הוריתי לתובעת להגיש עותק צבעוני של נספחי כתב התביעה, ועותק כזה אכן הוגש לתיק.
28. בתאריך 26.06.20 התקיים קדם משפט בתיק. במהלך הדיון הוצעה הצעת פשרה לצדדים. הפשרה בעניין נתבע 4 הסתיימה ואילו הפשרה בעניין נתבעים 1 ו- 2 לא הסתיימה. לפיכך ניתן תוקף של פסק דין להסכם הפשרה בין התובעת לבין הנתבע 4, והתיק נקבע להוכחות בעניינם של הנתבעים 1 ו- 3. כן ניתנה הוראה על הגשת תצהירים.
29. בעקבות החלטתי הגישו התובעת, ונתבעים 1 ו- 3 תצהירי עדות ראשית.
30. בהמשך התקיים דיון הוכחות במהלכו נחקרו התובעת, הנתבע וכן אשתו של הנתבע, הגבי' שושנה גוזלן.
31. הנתבעת 3 לא התייצבה לדיון ההוכחות בשל עניין רפואי. הנתבע ביקש לחקור אותה. לאור מצבה הרפואי באותם ימים, אישרתי לנתבע לשלוח לה שאלות בשאלון.
- כמו כן הנתבע ביקש לחקור את הפקחית הנוספת שהייתה עם התובעת בניידת האכיפה. התובעת התנגדה לזימון הפקחית הנוספת שכן לא זומנה לדיון ההוכחות. הנתבע טען מנגד כי הצורך בעדותה עלה לאור עדות התובעת. לאחר שמיעת טענות הצדדים אישרתי את זימונה של הפקחית הנוספת לעדות.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 17-08-18962 דדון נ' גוזלן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 32. לאחר הדיון הוגש הסכם פשרה בין התובעת לבין הנתבעת 3.
2 הנתבע בסופו של דבר לא שלח לנתבעת 3 שאלון.
3 33. לאחר מכן התקיים דיון הוכחות נוסף, בו נחקרה הפקחית שהייתה עם התובעת בניידת
4 האכיפה, הגב' גלית נאוי. הגב' נאוי נחקרה רק על ידי הנתבע כאשר התובעת לא הפנתה
5 אליה שאלות.
6 34. בסיום דיון ההוכחות הוריתי על הגשת סיכומי הצדדים. הסיכומים הוגשו והם מונחים
7 לפני.
8 35. לאחר הגשת סיכומי הנתבע הגישה התובעת בקשה למחיקת סעיפים לא ראויים ומבישים
9 מסיכומי הנתבע. הנתבע הגיב לבקשה והוגשה גם תשובה לתגובה.
10 בהמשך ניתנה החלטתי לפיה הבקשה למחיקת סעיפים מסיכומי הנתבע תידון במסגרת
11 פסק הדין (ראו התייחסות לבקשה בסיום פסק הדין).
12 36. התובעת ביקשה להגיש סיכומי תשובה והנתבע השאיר ההחלטה לשיקול דעת בית המשפט.
13 בהמשך הגישה התובעת סיכומי תשובה והם מונחים לפני.
14

טענות הצדדים

- 15
16 37. **התובעת טענה כי** הוכח שאשתו של הנתבע ביצעה עבירת תנועה שיש לקנוס אותה בגינה,
17 עת חנתה בחניית נכים במרכז "ביג".
18 ביצוע העבירה עולה ברורות מהתיעוד המצולם שהוצג בפני בית המשפט.
19 טענת הנתבע כאילו אשתו חנתה בחניית נכים שניות ספורות בלבד אין בה ממש. ניתן
20 לראות כי התיעוד שהוצג דחוס, ניתן לראות בהם כי עוברי האורח מתהלכים בהם במעין
21 ריצה ודילוגי זמן.
22 38. הדו"ח ניתן לגב' גוזלן במסגרתה עבודתה של התובעת.
23 התובע לא הוכיח כי התובעת פעלה בדרך לא סבירה וברשלנות, וגם לא הוכח דפוס עבודה
24 כזה ואף הוכח ההפך.
25 גב' גוזלן העידה כי רכבה אכן עמד בחניית נכים. טענתה כאילו יצאה ברורס מחניה תקינה
26 בה עמדה ורק המתינה כי הרכב שלידה יפרוק את נוסעיו לא יכולה לעמוד, שכן מהתמונות
27 שצולמו מהסרטון עולה כי למול חניית הנכים אין חניות כי אם פארק משחקים. משהוצג
28 לפני חוסר ההיגיון בגרסתה טענה כי יצאה ברורס מחניה הסמוכה אליה ועל מנת שלא
29 לצאת ברורס בכביש העמוס, ביקשה להיכנס לתוך חנית הנכים ולצאת ממנה כאשר קדמת
30 הרכב מובילה את הנסיעה. גרסה זו אינה הגיונית כלל וכלל. גם אם יצאה ברורס מחניה
31 סמוכה הרי שיכלה לצאת משטח הביג ללא כל קושי, מבלי להיכנס לחניית נכים. בסרטון
32 רואים אדם שיוצא ברורס ונוסע בדרכו. מהסרטונים עולה כי משמאלה של חניית נכים בה
33 נמצא רכבה של גב' גוזלן יש מדרכה וחניית נכים נוספת ומימינה שלוש חניות צמודות

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 17-08-18962 דדון נ' גוזלן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 רגילות ותפוסות, ובכל מקרה לא סביר כי ניתן לצאת מהן ברוורס למיקום בו היה מצוי
2 רכבה, נוכח חוקי הפיסיקה. יתר החניות באותה שורת חניה, הינן חנויות נכים, מהן וודאי
3 לא יצאה אשת הנתבע, אם כן לא ברור מאיזו חניה יצאה גב' גוזלן?
4 גב' גוזלן בעדותה לא ידעה לומר היכן חנתה טרם הגיע רכבה לחנית הנכים האסורה.
5 39. התובעת אינה עומדת בפני שימוע או ועדת משמעת וכיוצ"ב. הפוסט הוא עילת התביעה
6 והוא סיבת התביעה ולא התנהגותה של התובעת. התובעת לא נדרשה להוכיח את מספר
7 הפעמים בהם חלפה לפני רכב אשת הנתבע וכן לא נדרשה להוכיח את משך הזמן בו עמדה
8 אשת הנתבע בחניית נכים בניגוד לחוק העזר של העיר, שכן נתונים אלו אינם רלוונטיים
9 לעצם קיום העבירה וגם לא רלוונטיים לעצם פרסום הפוסט. בכל מקרה הנתבע לא הוכיח
10 שהתובעת עברה פעם אחת ליד רכבה של גב' גוזלן למשך שניות בודדות, וודאי שלא הוכיח
11 שחנתה בחניית נכים במשך שניות בודדות.
12 40. בדו"ח שנשלח לאשת הנתבע נרשם סוג העבירה, תאריך ביצועה, גובה הקנס, המועד
13 האחרון לתשלום הקנס, תמונה של העבירה וכן הסברים על הדרכים בהם ניתן להשיג על
14 הקנס, לרבות באמצעות בקשה להישפט או בקשה לביטול הדו"ח.
15 ה"ה גוזלן יכלו לפנות בדרכים המקובלות לביטול הדו"ח והם אכן עשו כן והדו"ח הומר
16 באזרה.
17 באותה תקופה הייתה מחאה בקרב תושבי העיר בגין פעילותה של הניידת המצולמת כאשר
18 בדיון שהתקיים בעניין זה הוחלט על המשך פעילות הניידת, הוחלט כי כריזה תהיה
19 הכרחית וגם תוקלט וכן נקבע באופן גורף כי כל דו"ח שהתקבל מהניידת לפני קבלת
20 ההחלטה ויבקשו לבטלו, יומר באזרה, ללא בחינת נכונות הדו"ח.
21 41. הפוסט הפוגעני שכתב הנתבע, נקב בשמה המלא של התובעת וצורפה אליו תמונת התובעת.
22 הפוסט פורסם באופן מיידי לעשרות משתמשים ברשת הפייסבוק, חלקם הגיבו לפוסט,
23 חלקם לחצו שיתוף, חלקם סימנו LIKE, וכך "שורשר" הפוסט למשתמשים רבים.
24 רגעים אחדים אחרי פרסומו של הפוסט קיבלה התובעת פניות רבות מחבריה, מכריה ואף
25 מאחותה, כולם נחשפו לפרסום הפוסט.
26 הפוסט הופץ בעיר באר שבע ואף מחוץ לעיר באר שבע.
27 42. הנתבע הסיר את הפוסט בשלב מסוים אולם עקב אופי התנהלות רשת הפייסבוק לא ניתן
28 לדעת מתי. ככל הידוע לתובעת הפוסט פורסם במשך כמה שבועות והיה באוויר גם לאחר
29 שהנתבע התבקש להסיר אותו. מהראיות עולה כי הפוסט פורסם לפחות 20 שעות.
30 43. הפוסט הכיל דברי לשון הרע נגד התובעת. התובעת הוצגה כמי שפועלת בשיטה לתת מכסת
31 דוחות. אם לא די בכך דימה הנתבע את התובעת לציידת האורבת ללכוד את האנשים
32 התמימים ברחוב. עוד הוסיף הנתבע וציין כי מכסת הדוחות בנויה מדוחות לא מוצדקים.
33 בפוסט מוצג כאילו רבים מתושבי העיר קיבלו דוחות לא מוצדקים על ידי התובעת. תפקידה

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 17-08-18962 דדון נ' גוזלן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 של התובעת מורכב ואינו אהוד בכל מקרה. הפוסט מציג את התובעת כמי שפועלת בניגוד
2 למוטל עליה, ללא סיבה וזאת באופן מכוער ומגעיל.
3 הנתבע קרא להפיץ את הפוסט לכמה שיותר אנשים.
4 האמירות הפוגעניות נאמרו ללא תשתית עובדתית ראייתית כלשהי שנבחנה על ידי הנתבע.
5 הנתבע הציג בפוסט עובדות שלא היו נכונות. הנתבע העיד כי לא מכיר דוחות נוספים שאינם
6 מוצדקים שנתנה התובעת. הנתבע העיד כי לא יודע מה הנהלים על פיהם פועלת התובעת
7 והאם נהגה בניגוד לנהלים או בהתאם לנהלים. הנתבע הודה כי נכון למועד כתיבת הפוסט
8 הוא לא ידע באיזו דרך ניתן הדו"ח.
9 הנתבע לא הוכיח כי היה על התובעת לכרוז ובכל מקרה לא הוכיח שלא כרזה.
10 44. במהלך ניהול ההליך הסתבר כי דבריו של הנתבע נרשמו ללא כל בדיקה של הטענות שלו.
11 45. החיצים של הנתבע היו מכוונים לתובעת ולא לעירייה כמו שהוא מנסה לטעון.
12 46. אין זה משנה כמה פעמים הנתבע יכתוב בסיכומיו שהתובעת "אינה מקצועית" -
13 "שקרנית" ועצם רישום הדברים אינו הופך אותה לכזו.
14 47. התגובות שהיו לפוסט מלמדות כי העובדות המסולפות שנרשמו בפוסט התקבלו אצל
15 קוראי הפוסט כאמינות. התגובות הקשות לפוסט מלמדות עד כמה עורר הפוסט שנאה
16 וכעס כלפי התובעת.
17 48. בעקבות הפוסט המבזה החלה התובעת לקבל שיחות טלפון מטרידות וכן קיבלה בקשות
18 חברות מטרידות בפייסבוק ממאות גברים והחלו תופעות מטרידות נוספות.
19 49. בנותיה של התובעת חשו מצוקה ועלבון. נוכח הצקות התביישו ללכת באותה תקופה לבית
20 הספר, סבלו מחרדה ונחשפו לשאלות קשות. הבת של התובעת כתבה פוסט בעניין הפגיעה
21 שספגה. בנותיה של התובעת סבלו מקשיים נפשיים בעקבות הפרסום.
22 50. התובעת פנתה לראש העיר וביקשה הגנה ואכן הועמד לה עורך דין להגיש תביעה נגד
23 הנתבע.
24 51. לנתבע לא עומדות ההגנות הקבועות בחוק בגין פרסום לשון הרע. נטל ההוכחה להוכיח
25 ההגנות מוטל על הנתבע. הנתבע לא הוכיח כי הגנות אלו עומדות לו בנסיבות העניין.
26 מדובר בפרסום המתיימר ונחזה להיות עובדתי כאשר העובדות בו אינן נכונות ולכן לא יכול
27 להיחשב כהבעת דעה, או כהבעת ביקורת לגיטימית. לא הייתה בפוסט הפרדה בין העובדות
28 לבין הבעת הדעה.
29 הפרסום בוסס על עובדות שאינן נכונות, כאשר הנתבע יצר מצג של מצב לכאורה עובדתי
30 נכון מבלי שבדק את העובדות הנטענות על ידו.
31 מקום שהוכח שהפרסום לא היה אמת והנתבע לא האמין באמיתותו קמה חזקה שהפרסום
32 לא בוצע בתום לב. הנתבע התכוון לפגוע על ידי הפרסום במידה הגדולה מהסביר.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 17-08-18962 דדון נ' גוזלן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 52. התובעת לא השתתתה בהגשת התביעה. התובעת פנתה להשיג ייצוג משפטי כבר בחודש
2 אוגוסט 2015, בסמוך לפרסום הפוסט. העיכוב בהגשת התביעה נבע מקושי באיתור
3 הנתבעים ומקושי בתשלום האגרה.
- 4 53. יש לפסוק לטובת התובעת את מלוא סכום התביעה שנדרש בכתב התביעה מהנתבע 1, בסך
5 של 100,000 ₪. הנתבע לא התנצל בפני התובעת וסבור עד היום שלא חב כלפיה בהתנצלות.
6 יש להורות על פרסום פסק הדין ולחייב את הנתבע לפרסם התנצלות פומבית כלפי התובעת
7 וזאת בהתחשב באלימות לסוגיה אליה נחשפה התובעת בעבודתה ואליה נחשפים גם חבריה
8 העובדים לצידה.
- 9 54. הנתבע טוען כי התובעת פעלה בצורה רשלנית ובלתי סבירה בעליל. באופן חסר אחריות,
10 חסר מקצועיות ובחוסר שיקול דעת קיצוני והיא זו שגרמה לנתבע ולרעייתו תחושות קשות.
11 55. התובעת גם הרהיבה לשקר על דוכן העדים.
- 12 56. אין לקבל את טענת התובעת בסיכומיה לפיה הנתבע צריך להוכיח שהיא פעלה שלא כדין
13 במסגרת תפקידה. התובעת טועה בנוגע לנטלי ההוכחות. נטל ההוכחה מוטל כולו על
14 התובעת. התובעת לא הרימה את נטל ההוכחה ולא סתרה את גרסת הנתבע והיא אף
15 נתפסה משקרת בבית המשפט.
- 16 57. אין מקום להחשיב רק את עצם הפרסום בפייסבוק אלא יש לתת משקל/חשיבות
17 לסיטואציה העובדתית העולה מהסרטון שהוגשו לבית המשפט ומתמונות הסרטון שצורפו
18 לתצהירי הנתבע. טעות היא להתייחס לפרסום בלבד במנותק מהנסיבות העובדתיות
19 שהביאו להטלת הקנס על יסוד אותו סרטון. הסיטואציה העובדתית העומדת בסתירה
20 מוחלטת לעצם הטלת הדו"ח, היא שיוצרת את הגנת תום הלב העומדת לזכות הנתבע
21 ומדגישה את תום ליבו של הנתבע בפרסום הפוסט.
- 22 58. רישום הדו"ח במקרה דנן לא היה מוצדק. בסרטון/תמונות רואים את גב' גוזלן יושבת
23 במכונית עם בתה, כאשר בצמוד לה מכונית נוספת של בני זוג הפורקים את רכבם וקושרים
24 את בתם התינוקת, לעגלת תינוקת הנמצאת ממש צמוד למכונית הנתבע. אם אשת הנתבע
25 הייתה מתחילה לנסוע במצב דברים זה היה זה מעשה חסר אחריות מצידה, שכן נלווה לו
26 סיכון מידי וברור. במהלך חקירתה הודתה התובעת שהיא יכולה להבין מדוע אשת הנתבע
27 לא זזה מהמקום.
- 28 59. התובעת חלפה על פני המכונית פעם אחת בלבד, משך שניות אחדות, וצילמה אותה בחניה
29 מבלי לעצור ולנהוג כמו פקחית סבירה. נהפוך הוא, כל פקח שהיה מצפה מאשת הנתבע
30 לפנות את החניה במצב זה, הינו פקח חסר שיקול דעת שלא ראוי לשמש בתפקידו.
31 התובעת שהבינה שפעלה שלא כדין, סיפרה שקרים על הדוכן אודות סיבובים נוספים
32 שעשתה במקום, אודות כריזה ושאר רכיבים שעולים כדי עדות כבושה שאין להם כל אזכור
33 בתביעה ובתצהיר עדותה הראשית.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 17-08-18962 דדון נ' גוזלן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 60. התובעת לא עצרה לשאול את אשת הנתבע לפשר מעשיה ולא כרזה לה. התובעת טענה רק
2 בעדותה כי כרזה לגבי גוזלן, אולם הטענה לא מופיעה בתצהיר מטעמה.
- 3 61. גבי גוזלן נוהגת מזה כ – 25 שנים ומעולם לא חנתה בחניית נכים ומעולם לא קיבלה דו"ח
4 בגין חנייה בחניית נכים, וגם במקרה דנן לא עלה בדעתה כלל להחנות את הרכב בחניית
5 נכים, ולתפוס מקום חנייה המיועד לאדם עם מוגבלויות.
- 6 62. הנתבע ורעייתו הם אזרחים שומרי חוק שנתקלו במנגנון חדש בשעתו להטלת קנסות של
7 העירייה, ניידת העוברת ומצלמת את "העבריינים" כאשר היא חולפת על פניהם. הנתבע
8 ורעייתו נדהמו לקבל לידיהם את דו"ח החנייה המצולם. הנתבע ורעייתו לא הכירו את
9 "הסידור החדש" של ניידת חולפת ומצלמת בתנועה ולכן תהו מי זהו אותה פקחית שעומדת
10 מרחוק, מבלי שראו אותה וצילמה מהמספור כמו "ציידת", ובגין מעשיה הלא הוגנים חטפו
11 דו"ח ע"ס 1,000 ₪.
- 12 63. שום פקח סביר, אנושי הגון ומקצועי שהיה רואה את התמונה העובדתית שלפניו לא היה
13 מצלם מצב דברים כזה ומגיש לנתבע ורעייתו דו"ח לתשלום ע"ס 1,000 ₪. בנתבע בערו
14 תחושות קשות כלפי העירייה והפקחית נציגתה, של "צייד מהמספור" של אי צדק, גזל
15 וכדומה. הנתבע ישב וכתב את תחושותיו בפוסט. הדו"ח פגע בנתבע וברעייתו, המתפרנסים
16 בדוחק למחייתם, בבטל הרכה.
- 17 64. אין בפרסום לשון הרע אלא ביטוי בתום לב לתחושות הקשות שהציפו את הנתבע כלפי
18 העירייה ונציגתה בשטח. התובעת ייחס לנתבע את האחריות לכל התגובות שבאו בעקבות
19 אותו פרסום, ואין כל מקום לעשות כן. התובעת אישרה בחקירתה כי התגובות היו בלתי
20 סבירות וחסרות פרופורציה. סמוך לאחר שהנתבע הבחין בשיח המתלהם שבא בעקבות
21 אותו פוסט הוא מחק אותו. אין קשר בין הפוסט לתגובות שנכתבו. בעל פוסט אינו אחראי
22 לתכנים הפסולים של המגיבים אחריו.
- 23 65. הנתבע ביטא את דעתו על התנהגותה הלא מקצועית, חסרת האחריות וחסרת ההגינות של
24 התובעת כלפי רעייתו ואף אם דבריו היו עולים לכדי לשון הרע אזי המחוקק קבע
25 שבסיטואציות מסוימות ראוי להגן על ההתבטאות עצמה, על אף לשון הרע שטמונה בה,
26 גם אם הדברים אינם אמת וזו מטרתה של הגנת תום הלב. הנתבע היה משוכנע כאשר פרסם
27 את הפוסט כי הפקחית ארבה לרעייתו וצילמה אותה, מבלי להתחשב בסיטואציה עובדתית
28 העולה מאותו צילום ומבלי לפנות לרעייתו כמתחייב.
- 29 66. הנתבע ביטא בתום לב את דעתו על התובעת בכובעה כפקחית ובתפקידה הציבורי. הנתבע
30 לא ביקש לבזות אלא בא לבטא את צערו וכאבו, על הקלות הבלתי נסבלת שעיריית באר
31 שבע, באמצעות הפקחית הרשלנית הספציפית, מטילה עליו קנס בסכום עצום. הנתבע ביטא
32 תחושת אי צדק קשה. לנתבע עומדת ההגנה הקבועה בסעיף 15(ד) לחוק איסור לשון הרע.
33 הפוסט היה מכוון כל כולו ביחס לתפקידה הציבורי של התובעת בתור פקחית

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 17-08-18962 דדון נ' גוזלן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 מטעם/וכנציגת עיריית באר שבע. הנתבע פרסם את הפוסט תוך שהוא משוכנע בעובדות
2 שהובילו להטלת הקנס. ההגנה נפרסת אף אם הפוסט שפורסם לא היה אמת ו/או אם יש
3 בפרסום לשון הרע.
- 4 67. הנתבע לא העביר את הפוסט שלו בווטסאפ שכפי שטוענת התובעת שמנסה לנפח את
5 תביעתה.
- 6 68. התובעת ניפחה את תביעתה וטענה בה טענות מבלי להוכיח אותן, כך למשל טענה כי אנשים
7 שדיברו עם הנתבע סיפרו לה כי הוא לא מוריד את הפוסט כדי שהיא תלמד לקח אולם
8 לטענות אלו לא הובאה כל הוכחה והן כוזבות וחסרות כל שחר. התובעת סבורה שהיא לא
9 צריכה להוכיח את התביעה וכשלה מלהביא עדים להוכיח נקודות רבות שבמחלוקת.
- 10 69. הנתבע פרסם את הפוסט שמתייחס לתובעת במסגרת עבודתה ולא באופן אישי, כאשר
11 תמונתה באה לסייע לנהגים אחרים לזהות אותה כפקחית בעבודתה, על מנת שלא תעשה
12 להם את אשר עשתה לו. הסתתרה וצילמה מהמסתור, סיטואציה שבלתי מתקבל על הדעת
13 להטיל בה קנס על נהג.
- 14 70. הפוסט אינו "גועלי" כמו שטוענת התובעת, אינו מתלהם ואין בו שום כוונה רעה. יש בו
15 כוונה לשתף את הציבור ולהתריע מפני הטלת דו"חות חסרי הגינות, חסרי רגישות אזרחית,
16 חסרי אחריות.
- 17 71. הטענה כאילו הפוסט מהווה לשון הרע יש בה משום סתימת פיות שאינה מתאימה למשטר
18 בו אנו חיים.
- 19 72. הנתבע לא כתב את הפוסט נגד התובעת באופן אישי אלא כתב אותו נגד העירייה ונגד
20 התובעת בתור נציגת העירייה בשטח, נציגת עירייה שפעלה באופן לא מקצועי ורשלני וגרמה
21 לו לעוגמת נפש.
- 22 73. המחוקק התיר להביע ביקורת כנגד בעלי תפקיד בשירות הציבורי.
- 23 74. התובעת שיקרה בנקודות רבות, כך למשל שיקרה בטענה כאילו העירייה מאחוריה. אף אחד
24 מהעירייה לא הגיע להעיד לטובת התובעת, שיקרה בטענה שאשת הנתבע התאפרה בזמן
25 העמידה בחניית נכים ושיקרה בדברים רבים נוספים. התובעת שיקרה כאילו עשתה מספר
26 סיבובים בניידת וכאילו כרזה לגב' גוזלן טרם מתן הדו"ח. התובעת טענה בתצהירה כאילו
27 לצד גב' גוזלן לא הייתה פריקת ציוד מרכב אחר, זאת בניגוד גמור למה שנראה בסרטון. על
28 אף שציינה קיומם של סרטונים בהם אפשר לראות שהניידת עושה מספר סיבובים, אזי
29 סרטונים אלו לא הוגשו לתיק עד היום. התובעת לא טרחה לזמן את הפקחית הנוספת
30 לעדות וגם לא טרחה לחקור אותה כאשר העידה בבית המשפט.
- 31 75. עדות נוספת לכך שהנתבע בכלל לא כיוון להשפיל את התובעת או לבזות אותה בעיני
32 הבריות אפשר למצוא גם בעובדה שבסמוך לאחר פרסום הפוסט מחק הנתבע את הפוסט,

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 17-08-18962 דדון נ' גוזלן ואח'

תיק חיצוני:

1 לאחר שהתברר לו כי בצד תגובות ענייניות יש גם מגיבים שלוקחים את השיח למקומות
 2 נמוכים אליהם בכלל לא כיוון.
 3 76. התביעה הוגשה בשיהוי ניכר. התובעת לא מצביעה מדוע השתתתה כ – 25 חודשים לאחר
 4 פרסום הפוסט ומחיקתו. מדובר בשיהוי מוגזם. אין לקבל את הסברי התובעת כאילו
 5 האיחור קשור לתשלום אגרה או לקושי באיתור הנתבעים.
 6

דין והכרעה

8 77. בע"א 751/10 פלוני נ' דיין אורבך (פורסם במאגרים משפטיים), עמד כבוד השופט עמית על
 9 אופן ניתוח עולת לשון הרע בהתאם לתרשים זרימה אשר נחלק לארבעה שלבים: "בשלב
 10 הראשון נבחנת השאלה אם הביטוי מהווה לשון הרע על פי אחת מארבע החלופות בהגדרה
 11 על פי סעיף 1 לחוק, והאם מתקיים יסוד הפרסום כמשמעותו בסעיף 2 לחוק. רק אם
 12 התשובה חיובית עוברים לשלב הבא ובוחנים אם הביטוי נהנה מאחת החסינויות
 13 המוחלטות (פרסומים מותרים) הקבועות בסעיף 13 לחוק. אם נכנס הפרסום לד' אמות
 14 אחת החסינויות - דין התביעה להידחות. אם לא כן, אנו עוברים לשלב הבא ובוחנים אם
 15 הפרסום מוגן על פי אמת המידה הקבועה בסעיף 14 לחוק על שתי רגליה - אמת בפרסום
 16 וענין ציבורי. אם הפרסום אינו נהנה מהגנה זו, יש להמשיך ולבחון אם הפרסום מוגן בתום
 17 ליבו של המפרסם, בגדר אחת מהחלופות הקבועות בסעיף 15 לחוק במשולב עם חזקות
 18 תום הלב בסעיף 16. היה ונתברר כי הפרסום אינו נהנה מהגנת סעיף 14 או מהגנת סעיף
 19 15, או אז עוברים לשלב הרביעי של הסעדים"
 20

האם הפוסט מהווה לשון הרע?

22 78. על פי ההלכה המבחן לבחינתו של לשון הרע בפרסום, הוא מבחן אובייקטיבי. לאמור,
 23 בבחינת קיומה של לשון הרע, יתחשב בית-המשפט בדרך שבה נתפס הפרסום בעיני האדם
 24 הסביר. ביישומו של המבחן האובייקטיבי, השאלה היא מהו המובן שהאדם הסביר והרגיל
 25 היה מייחס לפרסום, והאם היה באותו מובן כדי לפגוע בשמו הטוב של אדם.
 26 "המבחן הקובע הוא, מהי, לדעת השופט היושב בדיון, המשמעות, שקורא סביר היה
 27 מייחס למילים" (ע"א 740/86 תומרקין נ' העצני (פורסם במאגרים משפטיים)).
 28 על בית המשפט לבחון את הפרסום בכללותו, גם כאשר ההפניה היא לביטוי ספציפי כזה
 29 או אחר.
 30 עוד נקבע בהלכה כי אין חשיבות לשאלה מה הייתה כוונתו של המפרסם.
 31 בהתאם לכך נפסק כי השאלה אם מהווה הפרסום "לשון הרע" כמשמעותו בחוק, אינה
 32 שאלה עובדתית המצריכה שמיעת ראיות ובית המשפט הוא הקובע מה משמעות הדברים

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 17-08-18962 דדון נ' גוזלן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 בעיני האדם הסביר (ראה למשל ע"א 723/74 הוצאת עתון "הארץ" נ' חברת החשמל
2 לישראל בע"מ (פורסם במאגרים משפטיים)).
- 3 79. לאחר שעיינתי בפרסום מצאתי שהתשובה לשאלה הראשונה הינה חיובית, היינו כי הפוסט
4 מהווה לשון הרע.
- 5 מצאתי כי פרסומו של הפוסט עלול להשפיל את התובעת בעיני הבריות או לעשותה מטרה
6 לשנאה מצדם, ומצאתי כי פרסום הפוסט עלול לפגוע בתובעת במשרתה.
- 7 80. בפוסט מוצדקת התובעת כמי שפועלת בשיטה מגעילה ומכוערת נגד תושבי באר שבע.
8 התובעת כונתה ציידת, היינו מי שאורבת לטרף, כאשר הטרף הינם תושבי באר שבע.
9 התובעת הוצגה כמי שנותנת דוחות לא מוצדקים, ולא דו"ח אחד או שניים, אלא יש לה
10 "מכסת" דו"חות כאלו. התובעת הוצגה כמי שבהתנהלותה הופך את העיריה לאויבת
11 הציבור. בפוסט צוין שמה של התובעת, כמו כן לפוסט צורפה תמונתה של התובעת, כך שמי
12 שהכיר אותה גם לא בשמה, ידע למי הכוונה.
- 13 81. למעלה מהצורך אציין כי העובדה שהפוסט ביזה את התובעת ומשרתה עולה מהתגובות
14 לפוסט שהיו אגרסיביות ואלימות. הנתבע 2 בתגובתו דיבר על כך שיש לאנוס את התובעת
15 והנתבעת 3 דיברה על כך שמגיע לה מכות רצח. התגובות האגרסיביות הללו מלמדות
16 שלקוראים עבר המסר הרשום בפוסט בדבר "התנהגותה המכוערת והמגעילה" של
17 התובעת.
- 18 תגובות נוספות בגינן לא הוגשה תביעה ציירו את התובעת וחבריה הפקחים, כאנשים
19 מתוסכלים. בתגובות איחלו המגיבים לתובעת ולחבריה שהכסף של הדו"חות שהם
20 רושמים "ישמש להם לתרופות". וראו חלק מאותן תגובות:
- 21 "חבורה של ילדי כאפות מקבלים 4500 ₪ אז הם מוציאים את התסכול שלהם על
22 התושבים כאילו הכסף של הדוחות נכנס להם לכיס...בסופו של דבר הכסף הזה ילך להם
23 רק לתרופות אמן... (ראו התגובה של גל חסון).
- 24 "פקחית זבל כמה זמן עמדתי שהם אהההה? בקושי שתי דקות יא זבל פחות משתי דקות.
25 _ זוגתי ישבה לידי יחלאה וילך לכ כל המשכורת לתרופות שלך ושל בני משפחתך.. (ראו
26 התגובה של צחי דהן).
- 27 תגובות אחרות קראו "לרדת לחיים" של הפקחים: "לחפש את שמות וטלפוני הפקחים
28 ולדת להם לחיים אם בפייסבוק וואטסאפ בניידים האישיים שלהם!!! לשלוח להם את
29 כל צילומי הדוחות שלהם!!!! כמובן כאלו שניתנו שלא כדין!! (ראו התגובה של
30 Sharon Levi).
- 31 אדם נוסף כתב: "אני רק הניח את זה כאן" (השגיאה במקור- הח"מ), וצירף תמונה של
32 ערימת מסמרים.
33 בעניין זה ראה דברי ב"כ התובעת בקדם המשפט: "...הוא מייחס להתנהלות התובעת

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 17-08-18962 דדון נ' גוזלן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 שיטה מכוערת וגועל. אין המדובר בדו"ח לא מוצדק. לו היה כותב הנתבע כי חנה בעיר
2 באר – שבע וקיבל דו"ח לא מוצדק לא סביר שהיה נכתב פוסט כזה שהיא "זונה". לא
3 סביר שהיו תגובות כאלה סוערות, לא סביר שאם היה נכתב משהו פעוט היה מגיע המצב
4 כפי שהגיע. הוא מייחס לגברת פעולה ושיטה והתנהלות... (פר' עמ' 1 שורות 18 – 21).
5 נכון שהנתבע אינו מוחזק כאחראי על תגובות מתלהמות של אחרים, אולם עיון בתגובות
6 אלו מלמד כמה שנאה הופנתה כלפי התובעת ומשרתה, בעקבות מה שכתב הנתבע.
7 בעניין התייחסות בתי המשפט גם לתגובות לפוסט, ראה למשל: תא"מ 54440-03-18 הרצל
8 גבריאל נ' לילית דרויש (פורסם במאגרים משפטיים): "...לטענת הנתבעת 2 הפרסום בדף
9 הפייסבוק מהווה החלפת דעה לגיטימית שאינה נתפסת בעיני הציבור כפוגענית. אין בידי
10 לקבל טענה זו. הנתבעת 2 האשימה את התובע בהתעללות בבעלי חיים. מעשה אשר מעבר
11 להיותו אכזרי וראוי לגינוי מהווה עברה פלילית. בעדותה הדגישה את חשיבות הנושא וכי
12 בשפיכת המים לחתולים באוגוסט ביצע התובע את המעשה "האכזרי ביותר בעולם"
13 (בפרוטוקול עמ' 15 ש' 23). טענת הנתבעת 2 אף אינה מתיישבת עם המשמעות שייחסו
14 קוראיה לדברים שכן עולה מהתגובות לפוסט שצורפו כנספח 4 לכתב התביעה שקוראים
15 שונים ביקשו "להעלות את התובע על המוקד" ותגובותיהם כללו איומים ונאצות..
16 (הדגשה שלי – הח"מ).
- 17 ראה: ת"א 14-07-19281 אקדמיית אלקאסמי (ער) ואחרים נ' אחמד שרקייה (פורסם
18 במאגרים משפטיים): "...שבאקלים ובסביבה בה פועלת המכללה, דברים אלה עלולים
19 לבזות את המכללה, ולעשותה מטרה לשנאה ולבוז, וזאת הן בעיני האדם הסביר, והן כפי
20 שקרה בפועל, כעולה מהתגובות אותן גרר המאמר..." (הדגשה שלי – הח"מ).
- 21 82. אינדיקציה נוספת (למעלה מהצורך), שהפוסט הוא כזה המשמיץ את התובעת, הינו עדותה
22 של התובעת לפיו לאחר הפרסום החלה לקבל שיחות טלפון, בשעות היום ואף באמצע
23 הלילה, אשר כללו בחלקן איומים מילוליים כנגדה וחלקם היו שיחות שנודו להטריד אותה,
24 שכן אותן שיחות נותקו מיד לאחר שהשיחה נענתה (או על ידי התובעת או על ידי מי מבני
25 ביתה).
- 26 גם מהתגובות הנוספות לפוסט, כאלו שבעצם קראו לנתבע לרסן את דבריו, עולה כי הפוסט
27 הינו פוגע ומשמיץ. ראו למשל תגובתה של אושרית אביטן: "למה לפגוע ככה באישה שזו
28 פרנסתה עם יש טעות, אפשר לערער במקום הנכון יש חוק עצוב שהמדיה הפכה למקום
29 שבו אנשים שוכחים מהו כבוד האדם" (הטעויות במקור – הח"מ).
- 30 83. בחינת קיומה של לשון הרע, מושפעת גם ממיהותו של מושא הפרסום, בפרט, והאם הוא
31 נחשב דמות ציבורית. נקבע כי יש לתת משקל מיוחד לערך של חופש הביטוי בפרט בכל
32 הנוגע לאנשים הנושאים משרות ציבוריות, או שהם בתפקידים שלציבור עניין בהם, כאשר

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 17-08-18962 דדון נ' גוזלן ואח'

תיק חיצוני:

1 הערכים המתנגשים בין חופש הביטוי, לבין ההגנה על השם הטוב בהקשר לפגיעה באיש
2 ציבור, מגינים על חופש הבעת הדעה והביקורת בשיח הציבורי, ומחייבים איש ציבור לקבל
3 עליו ביקורת עניינית והוגנת. במקביל נקבע כי חופש הביטוי בעניינם של אנשי ציבור אינו
4 חופש בלתי מוגבל, כאשר יש לקחת בחשבון כי מי שממלא תפקיד ציבורי תלוי באמון
5 הציבור לצורך מילוי תפקידו ולפיכך עוצמת הפגיעה בו היא משמעותית. בנוסף נקבע כי
6 הקלת ראש בפגיעה בשמו הטוב של איש הציבור כתוצאה מפרסום לשון הרע נגדו, עלולה
7 שתניא אנשים ראויים למלא תפקידים ציבוריים.
8 ראה קביעת כבוד השופטת פרוקצ'יה בע"א 89/04 נודלמן נ' שרנסקי (פורסם במאגרים
9 משפטיים): "המשקל המיוחד הניתן לחופש הביטוי במישור הציבורי אינו בלתי מוגבל.
10 הוא נבחן על פי מהותו וטיבו בנסיבות המקרה. הוא נשקל מצד אחד, על פי מידת חשיבותו
11 האמיתית לחופש הביטוי. מנגד, הוא נבחן על פי מהותה ומידתה של הפגיעה בשמו הטוב
12 ובכבודו של האדם. גם איש ציבור החושף עצמו למערבולת החיים הציבוריים ומסכים
13 בכך לקבל על עצמו מידה מסוימת של נטל חשיפה וביקורת ציבורית, אינו הופך בכל את
14 שמו הטוב ואת כבודו האנושי להפקר. איש הציבור לא הסכים בנטילת תפקיד ציבורי
15 להפקיד לחלוטין את כבודו האישי, והחוק, באיזונים שיצר, מגן גם על בעל תפקיד ציבורי
16 לבל יהפוך שמו הטוב למרמס בכפוף למתן משקל ראוי לחופש הביטוי כערך ציבורי בעל
17 חשיבות. החוק לא התיר בכל מצב מעשי השמצה והשתלחות באנשי ציבור בשם חופש
18 הביטוי, ולא היקנה הגנה לפוגע גם אם הביטוי הוא הבעת דעה על איש ציבור, בנסיבות
19 בהן לא נתקיים בפוגע יסוד של תום לב..."
20 יש לשים לב כי התובעת בענייננו אינה נבחר ציבור אלא עובדת ציבור.
21 לכך אוסיף כי התובעת הינה פקחית מן השורה, ואינה עובדת ציבור בכירה.
22 בעניין סקירת הפסיקה באשר ללשון הרע נגד איש ציבור ראה פסק דינו המפורט של כבוד
23 השופט בר – עם, בת"א 17-01-13358 אלון חמדני נ' ברק כהן ואח' (פורסם במאגרים
24 משפטיים). באותו פסק דין דן בית המשפט בפרסום לשון הרע בענייננו של שוטר במשטרת
25 ישראל וכך נקבע שם בין היתר: "...בענייננו, התובע אינו ממלא תפקיד ציבורי משמעותי.
26 אינו נושא משרה בכירה בשירות הציבורי. התובע טען (בסעיף 101 לסיכומיו), וטענתו
27 מקובלת עליי, שבאיזון בין הערכים המנוגדים, יש לתת את הדעת למעמדו בשירות
28 הציבורי, בהתאם למדרג בו הוא נמצא, לפיו הוא איש ציבור פשוט אשר מבצע את
29 המשימות שהוטלו עליו. כך עולה גם מהשיר, בו נאמר שהתובע "שוטר זוטר". במילים
30 אחרות, התובע הוא שוטר מן השורה במשטרת ישראל, בתחנת משטרה מקומית. לתובע
31 אין השפעה של ממש על עניינים ציבוריים. אין לו נגישות לאמצעי התקשורת וברי שאין
32 לו שליטה עליהם....

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 17-08-18962 דדון נ' גוזלן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 וראה בהמשך: "...התובע הוא איש ציבור שאמון בין היתר על אכיפת החוק, וסביר להניח
2 שהוא נזקק לאמון שהציבור נותן לו, על מנת שיוכל למלא את תפקידו כהלכה..." (הדגשה
3 שלי – הח"מ).
- 4 84. הנתבע טען כי התובעת לא הוכיחה כי הפוסט שפרסם היה מכוון להשפיל אותה או לבזותה
5 בעיני הבריות.
- 6 כפי שפורט גם לעיל, בהלכה נקבע כי אין חשיבות לשאלה מה הייתה כוונתו של המפרסם.
7 אוסיף ואציין כי היסוד הנפשי לא נדרש, כאשר עסקינן בתביעה אזרחית לפי חוק איסור
8 לשון הרע (יסוד כזה נדרש רק כאשר מבקשים כפל פיצוי). יסוד הכוונה נדרש רק כאשר
9 עסקינן בעבירה הפלילית לפי סעיף 6 לחוק. בעניין זה ראה למשל רע"פ 5991/13 אליצור
10 סגל נ' מדינת ישראל, פסקה 4 לחוות דעת כבוד השופט דנציגר (פורסם במאגרים
11 משפטיים), וראה גם ק"פ (תל אביב) 10721-12-18 דורון (עזרא) ג'מצי נ' רון קופמן (פורסם
12 במאגרים משפטיים)). שם נקבע כדלקמן: "...ההיבטים השונים המעוררים קשיים
13 משמעותיים בהליך קובלנה פלילית בכלל, ובגין עבירת איסור לשון הרע בפרט, מחדדים
14 את הפרדה הברורה שיש לערוך בין הליך פלילי להליך אזרחי העוסקים בעבירה זו. אבן
15 הבוחן להפרדה זו היא קיומו של רכיב מרכזי, יסוד הכוונה, המבדיל בין סוגי ההליכים
16 ביחס לאותו פרסום..." (יצוין כי המבקש זוכה שם שכן נקבע כי לא הוכחה כוונה לפגוע,
17 ועל פסק הדין הוגש ערעור התלוי ועומד).
- 18 ראה גם עמ' 143 לספרו של שנהר שם נרשם שאין כל צורך להוכיח יסוד נפשי כלשהו. אוסיף
19 כי הכוונה בפרסום יכול ותשפיע על הבחינות האחרות המתבקשות בחוק, כגון על בחינת
20 חלק מההגנות, אך לא על שאלת עצם קיומו של לשון הרע.
- 21 85. הנתבע טען כי כיוון להתריע נגד השיטה של העיריה אולם צודקת התובעת בטענותיה כי לו
22 רצה לעשות כן לא צריך היה לציין את שמה של התובעת ולצרף את תמונתה. וראו בעניין
23 זה חקירתו של הנתבע בעמ' 29 למטה עמ' 30 למעלה. "ש.... אז למה שמת תמונה שלה?
24 ת. אני שומע שבית המשפט מסביר לי שעוה"ד שואלת למה היה דרוש לשים את השם
25 שלה האם נכון שהפוסט היה משיג את אותה תוצאה בלי השם והתמונה, אני אומר נכון
26 יהיה לומר שכל הנושא של המחאה זה אחרי יומיים או שלושה....המטרה הייתה להזהיר
27 את תושבי באר שבע מאותו נציג של העירייה שקוראים לו.
28 ת. אתה יכול לומר גם אם הסבירו לך שלא כדאי, שרצית להזהיר מסמדר?
29 ת. אני רציתי להזהיר את אותם אזרחים מאותו נציג של העירייה, אז סמדר דדון שמייצגת
30 את העירייה, מלקבל דוח לא מוצדק..." (פרו' עמ' 30 שורות 5 – 13).
- 31 וראו בעניין זה גם עדות התובעת: "...לקחת לי תמונה מהפייסבוק הפרטי שלי, האישי
32 שלי, זה אומר שהייתה לו כוונה לפגוע בי אישית ולא בתופעה הזו של דוחות עירייה"
33 (פרו' עמ' 20 שורות 16 – 17).

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 17-08-18962 דדון נ' גוזלן ואח'

תיק חיצוני:

האם בוצע פירסום

- 1
2 86. דומה כי אין חולק כי הפוסט פורסם.
3 הפוסט פורסם באתר אינטרנט באר שבעי.
4 87. בפוסט פורסם שמה של התובעת וכן צורפה תמונה שלה, כאשר הנתבע הודה כי התמונה
5 הועתקה על ידו מתוך דף הפייסבוק שלה על מנת שציבור הנהגים יוכל לזהותה (ראה למשל
6 סעיף 123 לסיכומי הנתבע).
7 88. הנתבע קרא בפוסט לשתף את הפוסט, כלומר ביקשה להגדיל את הפרסום שלו, על ידי
8 הפצתו באמצעות כל מי שקורא אותו. ראו הרשום בפוסט: "אני מזמין לשתף כל מי
9 שרק אפשר ולצרף עוד ועוד אנשים כדי לעשות סוף לשיטה המכוערת הזו...".
10 89. התובעת העידה ועדותה לא נסתרה כי לאחר פרסום הפוסט קיבלה פניות של חבריה לדף
11 הפייסבוק, מכריה ואף אחותה, אשר נחשפו לפוסט (ראה סעיף 22 לתצהירה).
12 התובעת גם צרפה לתמיכה בטענותיה פניות שקיבלה בווטסאפ בסמוך לאחר פרסום
13 הפוסט ממכריה. ראה למשל פנייה שצורפה לכתב התביעה, בה נרשם לתובעת: "את להיט
14 באינטרנט" והתובעת ענתה: "ראיתי כולם מציפים אותי בזה" (וראו פניות נוספות שצורפו
15 לכתב התביעה).
16 90. התובעת טענה כי הנתבע שלח את הפוסט גם בווטאספ לאנשים נוספים אולם לא הביאה
17 לכך הוכחות.
18 91. התובעת מסכימה שהנתבע הוריד בשלב מסוים את הפוסט, אולם הצדדים חלוקים באשר
19 למשך הזמן בו היה הפוסט "באוויר". הנתבע מודה כי הפוסט היה באוויר כ - 11 שעות
20 ודומה כי כאשר מדובר ברשת הפייסבוק מדובר במשך זמן משמעותי במהלכו עשוי הפוסט
21 להגיע לאנשים רבים.
22

האם לנתבע עומדת אחת ההגנות הקבועות בחוק

- 24 92. הנטל להוכיח כי עומדות לנתבע ההגנות הקבועות בחוק מוטל על הנתבע ולא על התובעת,
25 כפי שטענה התובעת (ראה בעניין זה למשל סעיף 13 לסיכומי התשובה), והכל יפורט להלן.
26

הגנת "אמת דיברתי"

- 28 93. הנטל להוכיח את האמת בפרסום מוטל על המפרסם, היינו על הנתבע. ראה למשל ע"א
29 9462/04 בן ציון מורדוב נ' ידיעות אחרונות (פורסם במאגרים משפטיים); ראה גם ע"א
30 89/04 ד"ר יולי נודלמן נ' נתן שרנסקי ואח' (פורסם במאגרים משפטיים); ראה פסקה 35
31 לע"א 844/12 דניאל מולקנדוב נ' שרה פרוש ואחרים (פורסם במאגרים משפטיים).
32 בנטל זה הנתבע לא עמד ואף הוכח ההפך.
33

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 17-08-18962 דדון נ' גוזלן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 94. במהלך ההליך הנתבע לא הוכיח כי התובעת נתנה עוד דו"חות שאינם מוצדקים (באשר
2 לשאלה האם הדו"ח נשוא התביעה היה מוצדק/לא מוצדק ראה פירוט להלן).
3 הנתבע לא הוכיח כי התובעת עושה מכסת דו"חות לא מוצדקים (ראה בעניין זה סעיף 66
4 לתצהיר התובעת).
5 הנתבע הודה שכאשר כתב את הפוסט חשב שהתובעת הלכה ברגל, והסתתרה במקום
6 מסוים / עמדה מרחוק, וארבה לאשתו כמו ציידת, כאשר הבין בהמשך כי דובר בניידת
7 אכיפה. כלומר, הנתבע הודה כי הצגת התובעת ככזו שצדה את תושבי באר שבע אף היא
8 לא הייתה נכונה.
9 התיאור של התובעת ככזו שהופכת את העירייה לאויבת הציבור, וכמי שצריך לעצור את
10 השיטה המכוערת בה היא פועלת ולפעול למניעת הגועל הזה – בעצם נצמד למה שנתפס
11 כתיאור עובדתי של פקחית שצדה את תושבי באר שבע, ועושה מכסת דוחות לא מוצדקים.
12 95. העובדה שבציבור מקנן חשד בדבר מכסות שיש לעמוד בהן, אינה מתירה לנתבע לכתוב זאת
13 בפוסט כאילו זו אמת עובדתית. לא ניתן גם להסיק דבר לעניינו, מדו"ח בדיקת מבקר
14 עירית חיפה, אודות התנהלות רשות החנייה בעיריית חיפה (ראו הדו"ח שצירף הנתבע
15 לתצהירו).
16 96. אין בפנינו מקרה בו הנתבע מתאר נכונה את האירוע הספציפי נשוא התביעה, בו קיבלה
17 אשתו דו"ח, וקובל על התנהגות הפקחית ביחס לאותו אירוע ספציפי. הנתבע מייחס
18 לתובעת בפוסט פעילות שיטתית של רישום דוחות לא מוצדקים לנהגים, תוך ביצוע פעולת
19 צייד על ידה, פעילות שיטתית שלא הוכחה על ידו כלל ועיקר.
20 ראו בעניין זה את דברי ב"כ התובעת בקדם המשפט (שגם צוטטו לעיל): **"...הוא מייחס**
21 **להתנהלות התובעת שיטה מכוערת וגועל. אין המדובר בדו"ח לא מוצדק. לו היה כותב**
22 **הנתבע כי חנה בעיר באר – שבע וקיבל דו"ח לא מוצדק לא סביר שהיה נכתב פוסט כזה**
23 **שהיא "זונה". לא סביר שהיו תגובות כאלה סוערות, לא סביר שאם היה נכתב משהו**
24 **פעוט היה מגיע המצב כפי שהגיע. הוא מייחס לגברת פעולה ושיטה והתנהלות.."** (פרוי'
25 עמ' 1 שורות 18 – 21) (הדגשה שלי – הח"מ).
26 97. כאשר אנו בוחנים האם "הדבר שפורסם היה אמת" אני בוחנים את מידת ההתאמה בין
27 תוכן הפרסום לבין המציאות האובייקטיבית כפי שהיא מוכחת באמצעות הראיות
28 המובאות במשפט.
29 הנתבע כאמור לא הוכיח שיש לתובעת מכסת דו"חות, הנתבע לא הוכיח שהתובעת נתנה
30 ולו דו"ח אחד נוסף בלתי מוצדק (ואף לא הוכח שהדו"ח נשוא התביעה היה שגוי, כפי
31 שיפורט להלן). הנתבע לא הוכיח שהתובעת הלכה ברגל וארבה לאשתו במסתור/מרחוק.
32 הנתבע לא הוכיח שלתובעת יש "שיטה מכוערת" שהופכת את העירייה לאויבת הציבור.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 17-08-18962 דדון נ' גוזלן ואח'

תיק חיצוני:

1 98. מהאמור לעיל עולה כי העובדות שפורסמו בפוסט אינן משקפות את המציאות וכי אין זהות
2 בין המציאות האובייקטיבית לבין תיאורה בפרסום. לא ניתן גם להגיד שהמשמעות והתוכן
3 תואמים בכלליות את האמת העובדתית, וההפך הוא הנכון.
4

5 האם הדו"ח נשוא התביעה היה מוצדק אם לאו

6 99. רבות הכביר הנתבע בנוגע להתנהגותה הנורמטיבית של אשתו באירוע בו נרשם לה דו"ח,
7 ורבות הכביר בהתנהגותה של התובעת באירוע הנ"ל, התנהגות שכונתה על ידו - התנהגות
8 רשלנית; לא סבירה; לא מקצועית; חסרת שיקול דעת באופן קיצוני; חסרת אחריות;
9 חסרת הגינות; חסרת תום לב; חסרת זהירות; חסרת שום רגישות והגינות; הפעילה שיקול
10 דעת באופן פסול ביותר; פעלה בחוסר שיקול דעת; פעלה באופן לא רציני (ראה סעיפים 1,
11 14, 17, 26, 44, 51, 63, 69, 77, 88, 132, 138 לסיכומי הנתבע).

12 100. בהינתן העובדה שמה שנכתב בפוסט עלול היה לפגוע בתובעת במשרתה ולעשותה מטרה
13 לשנאה בעיני הבריות, ומאחר והפוסט כלל עובדות לא נכונות לגבי התובעת, ולפיכך הנתבע
14 אינו זכאי להגנת "אמת דיברתי" ולהגנת "תום הלב", אזי דומה כי השאלה אם הדו"ח נשוא
15 הפוסט היה מוצדק או לא איננה שאלה בליבת תיק זה.

16 אם בפוסט היה נרשם כי התובעת רשמה דו"ח לא מוצדק לאשת הנתבע, כאשר עמדה לרגע
17 בחניית נכים בדרכה לצאת מהחניון, וכאשר לא יכלה לצאת משם בגלל זוג שפרק עגלה
18 מרכב שעמד בסמוך, וכי התובעת לא ניגשה לברר מדוע אשת הנתבע עומדת בחניון - עובדות
19 שניתן להסכים עליהן שהן אמת - ואז הייתה מובעת דעה כי הדו"ח לא מוצדק ולא סביר -
20 בהחלט יתכן שהיה נקבע כי הפרסום היה פרסום מוגן.

21 אולם לא זה הפוסט שפורסם.

22 בפוסט שפורסם נרשמו עובדות שאינן אמת. לפיהן מדובר בפקחית שעושה מכסות של
23 דו"חות שאינם מוצדקים, וכי מדובר במי שמתנהגת כציידת כאשר ברור שה"ניצודים" הם
24 תושבי באר שבע.

25 בנסיבות אלו כאמור השאלה אם הדו"ח מוצדק אם לאו אינו בליבת העניין (ראה בעניין זה
26 למשל סעיף 10 לסיכומי התשובה). אולם מאחר ונושא זה נדון באריכות על ידי הנתבע -
27 אדון בו להלן.

28 101. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים לא מצאתי פסול בהתנהגות התובעת או רשלנות או
29 חוסר סבירות משהו דומה, ולא מצאתי שהדו"ח היה דו"ח בלתי מוצדק.

30 התובעת הוכיחה כי פעלה בהתאם לנהלים שקיבלה מהממונים עליה ולא סטתה מהם. ראו
31 למשל האמור בסעיף 10 לתצהירה: **"כבר בשלב זה אבהיר שהכל קרה מבלי שביצעתי דבר**
32 **כלשהו החורג מתפקידי וכמובן מבלי שביצעתי דבר המנוגד לדין...".** וראו במהלך
33 חקירתה: **"...אתה שואל האם ההתנהגות שלי הייתה סבירה? זה התפקיד שלי לאכוף**

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 17-08-18962 דדון נ' גוזלן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 את העבירות האלה. לשאלת בית המשפט האם התשובה הייתה כן אני אומרת שכן.."
2 (פרו' עמ' 16 שורות 29 – 30).
- 3 הנתבע לא הראה והוכיח שהתובעת פעלה בניגוד לנוהל כזה או אחר שהיה בתוקף באותה
4 עת. וראו עדותו: "ש. זאת אומרת שאם התובעת טוענת שבתחילת העבודה על הניידת
5 המצלמת היה נוהל כזה או אחר, אתה לא יכול להגיד אם היה או לא היה.
6 ת. לא מכיר נוהל כזה ואני יכול להגיד שגם הרבה בארשבעים לא מכירים.
7 ש. אני שואלת, אם התובעת תגיד שפעלה לפי נוהל איקס, לא תדע להגיד אם זה נכון או
8 לא.
9 ת. נכון. (פרו' עמ' 27 למעלה).
- 10 102. התובעת העידה כי באותה תקופה בוצעה האכיפה עם הניידת באזור הביג שכן שם היו
11 תלונות מרוכזות לגבי בעיה רצינית עם חניות נכים. ראו פרו' עמ' 8 שורות 23 – 24, וראו גם
12 עדותה בהמשך: "...כל העניין של הנכים שלציון שאנחנו די נתקלים בתגובות שם באיזור
13 הזה של נכים שצורחים לנו דרך החלונות, אין לנו חניות נכים, אנחנו מחפשים במשך
14 שעות, אנחנו נתקלים בזה ביום יום.."
15 103. עוד העידה התובעת כי רק מאוחר יותר הוציא ראש העיר הנחיה כי טרם יינתן דו"ח
16 בנסיבות של עצירה במקום שלא מאפשר עצירה או חניה, על הפקחים לכרוז לנהג, ורק אם
17 הנהג לא ישמע להוראות הכריזה או כאשר ברכב לא ימצא מבצע העבירה, יינתן דו"ח. בכל
18 מקרה ציינה כי הנחיה זו לא תקפה לעבירה מסוג חנייה בחניית נכים (ראה סעיפים 61 – 63
19 לתצהירה). וראו עדותה: "...ניידת פיקוח, יש מדבקות על הניידת וכל מי שרואה אותנו
20 מבין שאנחנו גם אז עדיין לא יצא את החוק שאנחנו צריכים לכרוז אבל כן היינו משתמשים
21 בכריזה אז אבל היא לא היתה מוקלטת.."
22 (פרו' עמ' 9 שורות 22 – 23). בתחילת הדרך היו
23 הנחיות לכרוז על מנת לעשות סדר ציבורי אבל היו הנחיות ברורות שכל מי שמבצע עבירה
24 של חנית נכים – הפרעה לתנועה- לתת דוחות. התובעת העידה כי לא היתה הנחיה שהכריזה
25 היא תנאי למתן דוחות (פרו' עמ' 13 שורות 21 – 29).
- 26 התובעת טענה בעדותה כי כרזה לגבי גוזלן אולם ציינה שאין לה איך להוכיח את עניין
27 הכריזה (פרו' עמ' 11 שורות 27), ולא השליכה יתבה על עניין זה. גבי גוזלן העידה שלא הייתה
28 כריזה, לפיכך אני קובעת כי לא הוכח שהתובעת כרזה לגבי גוזלן. כך או כך מעדותה של
29 התובעת עולה כי הכריזה לא הייתה תנאי למתן דו"ח של רכב שעומד בחניית נכים.
- 30 104. התובעת הבהירה כי מאחר והיא ברכב נוסע במקום עמוס תנועה אין זה נהוג לעצור ולשאל
31 את האזרח מדוע רכבו עומד בחנית נכים, התובעת הבהירה שאין זה מתפקידה לשאול זאת
32 (פרו' עמ' 12 שורות 18 – 20). התובעת הסבירה שהיא לא יכולה לעצור את הרכב (פרו' עמ'
13 שורות 21 – 22). והסבירה שלא יכולה לנהל מו"מ עם מי שחונה במקום אסור תוך כדי

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 17-08-18962 דדון נ' גוזלן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 נסיעה (פרוי' עמ' 15 שורות 27 – 29). התובעת הבהירה שאם הייתה הולכת ברגל הייתה
2 ניגשת לתובעת (פרוי' עמ' 15 למעלה, שורות 27 – 29).
- 3 105. להשלמת התמונה אציין כי עיון במאגרים המשפטיים מעלה כי בעניין ניידת האכיפה הוגש
4 בשנת 2015 בג"צ נגד מספר עיריות כולל נגד עיריית באר שבע. המדובר בבג"צ 867/15 אור
5 הכהן נ' שר הפנים ואח', שעסק בחוקיות מתן דו"חות באמצעות שימוש במצלמות מעקב,
6 לצורך ביצוע אכיפת עבירות חניה עד להסדרת הנושא בחקיקה ראשית או בתיקון חוקי
7 העזר העירוניים. בפסק הדין שניתן ביום 16.05.18 צוין כי בתום עבודת מטה, פורסם חוזר
8 מנכ"ל משרד הפנים שבגדרו נקבעו שורה של הנחיות לרשויות המקומיות, בדבר אופן
9 השימוש במצלמות וידאו לצורך אכיפת עבירות חניה. בית המשפט מחק לפיכך את העתירה
10 כאשר ציין בין היתר, כי "להשקפתנו, בנקודת הזמן הנוכחית העתירה בלבושה המקורי
11 מיצתה את עצמה". בית המשפט קבע כי טענות העותרים נשמרות בעניין זה לעתיד, וניתן
12 יהיה להגיש עתירה מנהלית כנגד הרשויות המקומיות בסוגיה זו (המדובר בחוזר מנכ"ל
13 שמספרו 4/2018 שפורסם במרץ 2018).
- 14 בעת האירוע נשוא התביעה לא היו הנחיות מחייבות בעניין פעולת ניידת האכיפה.
15 לא הוכח לפיכך שהתובעת נהגה בניגוד לנוהל כזה או אחר שהיה בתוקף בזמנים
16 הרלוונטיים.
- 17 106. התובעת העידה לפני באופן עקבי כי עברה עם הניידת במקום כמה וכמה פעמים (פרוי' עמ'
18 11 שורות 26 – 27; פרוי' עמ' 17 שורות 3 – 4; עמ' 17 שורות 16 – 17). הדבר לא צוין בכתב
19 התביעה ובתצהיר אולם התובעת עמדה על כך במהלך עדותה.
20 התובעת הבהירה כי אין לה זיכרון ספציפי מאירוע זה אולם היא מדברת באופן כללי שכן
21 תמיד עושים סיבובים (פרוי' עמ' 10 למעלה).
- 22 התובעת העידה כי ניתן לראות זאת בסרטונים, ודומה כי כך סברה, אולם לא ניתן לראות
23 זאת בסרטונים שהוצגו לבית המשפט. הסרטונים שהוצגו היו ממוקדים באירוע עצמו
24 וצולמו מזוויות שונות. לא הוצגו סרטונים של הניידת מזמנים שונים (כך לפי מיטב הבנתני).
25 לא ניתן לקבוע שהתובעת שקרנית, כפי שטוען הנתבע, בשעה שלא הוצגו סרטונים מזמנים
26 שונים.
- 27 אני סבורה אולם שלאור עדותה שלא סתתה ממנה במהלך חקירתה הנגדית, על אף שנשאלה
28 על כך פעמים מספר – הוכח כי התובעת ביצעה יותר מסיבוב אחד טרם מתן הדו"ח. הדבר
29 גם מתיישב עם ההיגיון שכן התובעת העידה שהגיעה ל"ביג" בניידת כדי לאכוף את נושא
30 החניה, מכאן סביר כי הסתובבה במקום ושהתה במקום עם הניידת, ולא שהתה שם רק
31 שניות בודדות.
- 32 כך או כך גם אם הייתי קובעת שלא ביצעה מספר סיבובים עם הניידת אלא חלפה ליד הרכב
33 של גב' גוזלן פעם אחת בלבד, אין בכך כדי להעלות או להוריד. לא הוצג נוהל שמחייב לבצע

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 17-08-18962 דדון נ' גוזלן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 מספר סיבובים, והוכח לפני כי לפי מה שנגלה לעיני התובעת - בוצעה עבירה של חנייה
2 אסורה בחניית נכים.
- 3 107. צודקת התובעת כאשר היא מציינת בסיכומיה ובתצהירה (ראה סעיף 56 לתצהירה), שלא
4 ברור מהיכן הגיע גב' גוזלן ברוורס, כאשר ממול חניית הנכים בה עמד רכבה של גב' גוזלן,
5 ישנה גדר ואין שם חניה. ראה חקירתה הנגדית של גב' גוזלן במסגרתה לא ידעה לתת
6 תשובות מהיכן הגיעה ברוורס, כאשר לפני חניית הנכים אין בכלל חניות אלא מגרש
7 משחקים (פרו' עמ' 38 למעלה וגם פרו' עמ' 39 שורות 4 – 5; פרו' עמ' 40 שורות 15 - 16).
8 החניות משני הצדדים נראות בסרטון/בתמונות מלאות, ולא ברור לפיכך מהיכן הגיעה לפתע
9 גב' גוזלן ברוורס כמו שהיא טוענת. כך או כך אני נכונה להניח שגב' גוזלן, שעשתה רושם
10 מהימן בעדותה, דוברת אמת, ולא חנתה /עמדה זמן ממושך בחנית נכים, אלא שהתה שם
11 בנסיבות עליהן העידה, אולם ברור כי התובעת אשר צפתה במתרחש בניידת לא יכלה
12 "לנחש" כי גב' גוזלן הגיעה לחניה מחנייה אחרת ברוורס.
- 13 בסרטון ובתמונות שצולמו ממנו נראית אשת התובעת כשהאוטו שלה עומד בחניית נכים.
14 כאשר התובעת חלפה בניידת סמוך לאוטו של אשת הנתבע, היא לא יכלה "לנחש" שאשת
15 התובע הגיע ברוורס ממקום אחר וחיכתה שם עד שהרכב לידה יסיים לפרוק. גם אם ראתה
16 אנשים פורקים ליד, היא לא יכלה ממה שנגלה לעיניה להבין שגב' גוזלן שהתה במקום זמן
17 קצר, כאשר עשתה רוורס מחנייה אחרת (כאשר מלפני הרכב של גב' גוזלן כאמור, אין בכלל
18 חניות).
- 19 וראו עדות התובעת בעניין זה כי היא מבינה כעת מה טוענת גב' גוזלן, אבל לא ראתה זאת
20 אז בזמן אמת: "ש.... את יכולה להבין שהנתבעת עמדה במקום ולא רצתה לזוז כי פורקים
21 ברכב הסמוך? ת. אולי עכשיו אני יכולה להבין... זה לא הכרח להסכים עם מה שאת האומר
22 אלא להבין את הטענה שהיא נשארה אולי בגלל העגלה...." (פרו' עמ' 17 שורות 13 – 17).
23 ובהמשך:
- 24 ש. כשאת אומרת שהיום את יכולה להבין את זה למה את מתכוונת?
- 25 ת. אמרתי שעכשיו, איך שאתה מציג את הדברים....אתה מציג לי כמה וכמה פעמים את
26 אותו נושא. העגלה הפריעה לי והיא נשארה בעקבות העגלה. אני מבינה את מה שאתה
27 אומר. עניין הדוח שנכתב בסופו של דבר, עברתי שם כמה פעמים.. (פרו' עמ' 17 שורות
28 19 – 23) (הדגשה שלי – הח"מ).
- 29 התובעת הסבירה מה ראתה באותו זמן שהייתה בניידת:
- 30 ש. מה ראית במציאות אז?
- 31 ת. ראיתי רכב שלא רק שחסם חניית נכים, חסם הורדה. עמד באמצע שבין הורדה, הכוונה
32 הפסים שיש באמצע – עזר לנכים, זה היה רכב שעמד שגם לצורך העניין אם נכה היה
33 רוצה להיכנס לחנייה, אני לא מדברת על פסים שמע מעגלה לרדת וגם מהחצי שלו חסם
34 חניית נכים.." (פרו' עמ' 11 שורות 19 – 23).

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 17-08-18962 דדון נ' גוזלן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 **וראה בעניין זה גם עדותה של הפקחית, גב' נאווי שהייתה איתה ברכב: "...אני אומרת לך**
2 **שמה אני רואה בתמונה ובמה במציאות זה שני דברים מאוד שונים..."** (פרו' עמ' 44 שורות
3 12 – 13).
4 כאשר שאל אותה ב"כ הנתבע לגבי הסיכון של נסיעת רכב גב' גוזלן משם כאשר יש פריקה
5 לידו ענתה שיכול להיות שיש סיכון אבל גם יכול להיות שהייתה לרכבה של גב' גוזלן
6 הזדמנות לנסוע משם קודם לכן, ואינה יכולה לדעת מה היה שניה לפני זה או אחרי זה (פרו'
7 עמ' 44 למטה).
8 108. בדיוק בשביל מקרים כאלו - כאשר מה שנחזה לעיני הפקח שונה ממה שאולי היה בפועל
9 – נרשם בדו"ח כי ניתן לפנות בבקשה לבטל הדו"ח וניתן גם לבקש להישפט.
10 109. לאור כל האמור לעיל - לא היה פסול במתן הדו"ח.
11 העובדה שאורות הרכב היו דולקים לא מעלה ולא מורידה.
12 הנתבע טען שהמנוע פעל? כיצד יכלה התובעת לראות שהמנוע פועל? האורות יכולים לדלוק
13 גם אם המנוע לא פועל.
14 בתצהירה ציינה התובעת כי גב' גוזלן נראתה מתאפרת כאשר במהלך עדותה ציינה כי:
15 **"התובעת עשתה תנועה עם היד, כך ראתה בסרטון"** (פרו' עמ' 25 שורות 12 – 15).
16 מדו"ח סיכום הפגישה של יוזמי המחאה עם נציגי העירייה (שהתקיים לאחר שנרשם הדו"ח),
17 עולה כי היו "חבלי לידה" לכניסת הניידת לפעולה, כאשר ניתנו הוראות "תוך כדי תנועה"
18 להסדרת הפעילות שלה, בעקבות טענות שעלו מצד תושבי העיר. עולה כי ניתנו דוחות על ידי
19 הניידת ללא שכרזו לנהגים, ואכן צוין כי דוחות כאלו יומרו באזהרה. אם כך התובעת לא
20 פעלה באופן לא ראוי כאשר נתנה את הדו"ח, כאשר יחד עם פקחית נוספת הפעילה ניידת
21 כזו ביום האירוע.
22 110. בתצהירה ציינה התובעת כי לצידה של אשת התובע אין פריקת ציוד מרכב אחר. עיון
23 בסרטונים מעלה שרואים גבר ואישה עומדים ליד עם עגלה. הנתבע טען בסיכומיו כי
24 התובעת שקרנית.
25 בעניין זה נשאלה התובעת בחקירתה הנגדית, והודתה, כי הוצאת עגלה מרכב זה פריקת
26 ציוד, ואולם הבהירה וציינה כי כוונתה בעניין זה הייתה שהורדת עגלה לא אמורה לגרום
27 לעמידה ממושכת לרכב (פרו' עמ' 9 שורות 13 - 25).
28 111. אין חולק כי הדו"ח הומר באזהרה בעקבות פניית גב' גוזלן לעירייה, כאשר שני הצדדים
29 מעידים כי הדו"ח בוטל לאור החלטה גורפת של העירייה בעניין דו"חות שניתנו מהניידת,
30 שנכנסה לפעולה באותה תקופה, וגררה מחאה (ראה סעיפים 58 – 60 לתצהיר התובעת
31 וסעיפים 42, 43 לתצהיר הנתבע).
32 112. הנתבע טען בסיכומיו כי החקירה הפכה בדיון בבית המשפט למעין חקירה בתיק תעבורה
33 כשהנתבע וב"כ חשים כאילו היא נאשמת בביצוע עבירה פלילית (וראה טענה זו גם בסעיף

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 17-08-18962 דדון נ' גוזלן ואח'

תיק חיצוני:

1 לתגובת הנתבע לבקשה למחיקת סעיפים מבישים מהסיכומים), התובעת ענתה בתגובה
 2 לכך המקור לשאלות התעבורה עלו אך מתוך ניסיונה של אשת הנתבע למצוא גרסה הגיונית
 3 לרוורס שטענה שעשתה שנמצא שאין אפשרות לעשות אותו (ראה סעיף ט לתגובת התובעת
 4 לתגובת הנתבע לסיכומי התשובה). צודקת התובעת שאין לנתבע על מה שילין שכן הייתה
 5 זו אחת מטענות ההגנה העיקריות שלו בתיק - שאשתו לא ביצעה עבירת תעבורה ושהדו"ח
 6 שנרשם לה הינו רשלני. הנתבע הוא זה שחקר בכיוון הזה וטען בכיוון הזה והביא ראיות
 7 בכיוון הזה. הנתבע טען לאורך כל הדרך שבגלל שרישום הדו"ח לאשתו היה לא צודק,
 8 רשלני, פסול וכיוצ"ב, פרסום הפוסט על ידו הינו מוצדק ומוגן בחוק. בנסיבות אלו כאשר
 9 הנתבע בעצמו העלה הטענה לא ברור מדוע הוא מלין על כך שבמהלך הדיון התבררה הטענה.

10

11

דיון בהגנת תום הלב

12 113. באשר להגנת תום הלב אזי הגנה זו עשויה לעמוד לנתבע גם במקרים בהם הפרסום אינו
 13 אמת. הגנה זו תעמוד לנתבע אם יוכח כי עשה את הפרסום בתום לב וכי הפרסום נעשה
 14 באחת הנסיבות המנויות בסעיפי המשנה של סעיף 15 לחוק, כאשר בענייננו נטען להגנה
 15 הקבועה בסעיף 15(4) לחוק – הבעת דעה על איש ציבור.

16 114. נטל הוכחת רכיב תום הלב שבסעיף 15 מוטל על המפרסם כשם שמוטל עליו להוכיח גם

17 את הטענה שעשה את הפרסום באחת מהנסיבות המפורטות בסעיף (ראה טענות התובעת
 18 בעניין זה, ראה למשל סעיף 13 לסיכומי התשובה).

19 סעיף 16 לחוק מוסיף ועומד על נסיבות המקימות חזקות ראייתיות שמצביעות – בדרך
 20 החיוב או השלילה - על קיומו או העדרו של תום הלב בפרסום. החזקות אינן חלוטות והן
 21 ניתנות לסתירה. באשר לחזקות הקבועות בסעיף 16 לחוק, בהתקיימן מתקיים/נשלל רכיב
 22 תום הלב, אזי הנטל להוכיח את החזקות החיוביות מוטל על המפרסם, הנתבע, והנטל
 23 להוכיח את החזקות השליליות מוטל על התובעת.

24 בעניין זה ראה קביעת כבוי' השופט דנצינגר בפסקה 44 בתיק ע"א 844/12 **דניאל מולקנדוב**
 25 **נ' שרה פורוש ואחרים** (פורסם במאגרים משפטיים), שם נקבע כדלקמן: **"...נטל הוכחת**
 26 **מרכיב "תום הלב" שבסעיף 15 מוטל על המפרסם, כשם שמוטל עליו להוכיח גם את**
 27 **הטענה שעשה את הפרסום באחת מן הנסיבות המפורטות בסעיף (שנהר, עמ' 254 ועמ'**
 28 **258).** עם זאת, את מרכיב "תום הלב" יכול המפרסם להוכיח בצורה עקיפה, באמצעות
 29 החזקה הקבועה בסעיף 16(א) לחוק. סעיף 16(א) לחוק קובע חזקה לעניין קיומו של "תום
 30 הלב" ואילו סעיף 16(ב) לחוק קובע חזקה לעניין היעדרו של "תום הלב". שתי חזקות אלה
 31 אינן חלוטות, והן ניתנות לסתירה. הנטל להוכיח את הנסיבות המקימות את החזקה
 32 שבסעיף 16(א) לחוק מוטל על המפרסם, ואילו הנטל להוכחת הנסיבות המקימות את
 33 החזקה שבסעיף 16(ב) לחוק מוטל על התובע..."

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 17-08-18962 דדון נ' גוזלן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 עוד נקבע בפסיקה כי הגנת תום הלב בדיני איסור לשון הרע עניינה דרך התנהגות ומצב
2 נפשי מסוים של המפרסם, אשר בנסיבות מסוימות, בהצטרפן לפרסום לשון הרע, יצדיקו
3 מתן פטור למפרסם מאחריות (ראה פסק דין נודלמן).
- 4 115. הנתבע בענייננו טען להגנת הבעת הדעה בדבר איש ציבור. קיומה של הגנה זו מותנה בכך
5 שלשון הרע נכתבה כהבעת דעה ולא כקביעת עובדה.
6 השאלה אם הדברים שנאמרו הינם תיאור עובדתי או שיש בהם משום הבעת דעה של הכותב
7 הינה סוגיה עובדתית-משפטית מעורבת, הנבחנת על פי השכל הישר וכללי ההיגיון. פרסום
8 יוגדר כהבעת דעה, אם יהיה כזה שהאדם הסביר יבין את האמור בו כדעתו של המפרסם
9 ולא כהצגת עובדות מצדו. הכתוב צריך להיות מנוסח כאשר הקורא מבחין בין עובדה לבין
10 הבעת דעה (ראה למשל ע"א 89/04 ד"ר יולי נודלמן נ' נתן שרנסקי ואח' (פורסם במאגרים
11 משפטיים)).
- 12 בענייננו הביטויים שמהווים לשון הרע נגד התובעת, אינם הבעת דעה על התובעת או על
13 תפקידה, אלא אמירות עובדתיות שלא הוכח כי יש בהן אמת.
- 14 116. לכך אוסיף כי הוכח שהנתבע לא ביצע כל פעולה כדי לבדוק אם מה שהוא טוען מהווה
15 אמת. הנתבע עצמו הודה כי עת כתב את הפוסט סבר בטעות דברים שהתבררו כלא נכונים
16 בהמשך.
- 17 הנתבע טען בתצהירו וכך גם בסיכומים, שלא הכיר את האכיפה החדשה של ניידת חולפת
18 ומצלמת בתנועה. כן הסביר כי בנסיבות אלו חשב שמדובר בפקחית שעמדה מרחוק מבלי
19 שראו אותה וצילמה (ראה למשל סעיפים 4 – 7 לתצהירו).
- 20 בחקירתו הנגדית הודה כי סבר שהתובעת הלכה ברגל ולא נסעה באוטו כאשר צילמה את
21 הרכב של אשתו (פרוי' עמ' 33 שורות 30 – 31), והסביר כי סבר שהתובעת עמדה מרחוק
22 וצילמה (פרוי' עמ' 34 למעלה). הנתבע הסביר שמה שסבר בטעות גרם לו לסבור שהתובעת
23 ארבה לאשתו כציידת (ראה סעיפים 11 ו- 14 לתצהירו).
- 24 117. הנתבע גם הודה שלא ביצע שום בדיקה לבדוק האם מה שכתב בפוסט הינו אמת.
25 ראו חקירתו הנגדית: "ש...תאשר לי שלא פנית גם אחרי שהיית נורא בשוק לא פנית
26 לעירייה לברר את הנהלים של הפיקוח?
27 ת. לא פנית" (פרוי' עמ' 26 למטה).
- 28 וראו בהמשך: "ש. זאת אומרת שכאשר פנית להזהיר את כל הבארשבעים, עשית את זה
29 מבלי שבדקת חצי דבר קודם?
30 ת. אחרי שהבנתי את הנסיבות שאשתי עמדה שם וראיתי את הדוח, אני חושב שזה, לא
31 הייתי צריך לנסות לבדוק את הנהלים ולראות שזה לא מוצדק.." (פרוי' עמ' 27 שור 7 – 10).

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 17-08-18962 דדון נ' גוזלן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 118. לפיכך הוכח שמה שפורסם לא היה אמת והנתבע לא נקט לפני הפרסום אמצעים סבירים
 2 להיווכח אם אמת הוא לא ולפיכך, לאור הקבוע בסעיף 16(ב)(2), חזקה שהנתבע ביצע את
 3 הפרסום בחוסר תום לב.
 4 119. מכל האמור לעיל עולה כי לנתבע לא עומדת הגנת תום הלב.
 5

דיון בטענת השיהוי

- 7 120. באשר לטענת השיהוי, הרי מקום שהתביעה הוגשה כשנתיים מאז הפרסום לא מצאתי
 8 שמדובר בשיהוי שניתן ללמוד ממנו ויתור על התביעה. תשומת הלב כי תקופת ההתיישנות
 9 הינה תקופה של 7 שנים ואין מדובר בתביעה שהוגשה על סף ההתיישנות כלל וכלל. לכך
 10 אוסיף כי התובעת צרפה לכתב התשובה ייפוי כוח שניתן לבאי כוחה עוד מחודש אוגוסט
 11 2015 בעניין הגשת תביעה זו.
 12

דיון בטענות הנתבע כי התובעת שקרנית

- 14 121. לא מצאתי שהתובעת שקרנית כמו שטען הנתבע. נכון שהיו דברים שנטענו שלא הובאו להם
 15 הוכחות נוספות מלבד עדות התובעת, כגון הטענה כי פנו לנתבע ולא הסיר את הפוסט, ולכן
 16 העדפתי שלא לקבוע בעניינם ממצא נגד הנתבע. וראו בעניין זה סעיף 42 לתצהירה שם טוענת
 17 התובעת בעניין זה על דברים שאנשים אחרים סיפרו לה. התובעת גם טענה כי הנתבע הפיץ
 18 את הפוסט בווטסאפ של חברה ומכריה ולא הובאו לכך הוכחות.
 19 אציין כי מצאתי את התובעת אמינה, ישרה וכואבת. הליבה והשדרה של עדותה הוכחה
 20 בראיות חיצוניות והטענה כאילו התובעת שקרנית אין לה על מה שתסמוך.
 21 122. הנתבע טען כי טענתה של התובעת כאילו העיריה עומדת מאחוריה (ראה סעיפים 44 – 46
 22 לתצהירה), היא שקרית, אולם בעניין זה הצהירה באת כוחה, הגב' הילה ונטורה, בתגובתה
 23 לפטור מאגרה כי ייצוג משרדה ניתן לתובעת לאחר בקשה מיוחדת של עיריית באר שבע מעו"ד
 24 אליגון, לטפל בסוגיה הפוגעת בפקחי העיריה לא פעם (ראה סעיף 41 לתשובת התובעת לתגובת
 25 הנתבע לבקשה לפטור מאגרה, אותה הגישה ב"כ התובעת ביום 08.10.17).
 26 123. באשר לסיטואציה בה ניתן דו"ח החניה והדיון בטענות התובעת למול טענות גב' שושנה
 27 גוזלן ראה פירוט לעיל. כפי שהוסבר לעיל לא מצאתי את התובעת שקרנית ולא מצאתי את
 28 גב' גוזלן שקרנית, ומצאתי שיש אמת בשתי הגרסאות, כאשר האירוע נחזה היה כאירוע
 29 מסוים מצד התובעת ונחזה היה כאירוע אחר מצידה של גב' גוזלן.
 30 124. כך או כך, למעלה מהצורך אציין כי התביעה אינה נסמכת על אמינות/העדר אמינות
 31 התובעת שהרי הנתבע אינו מכחיש שפרסם הפוסט, מה שכתב כתב, והדבר לא דורש עדות
 32 נוספת של התובעת, הפרסום הרי אינו מוכחש. דומה גם כי הנתבע אינו מכחיש בסוף ההליך
 33 שלא הצליח להוכיח שהתובעת עושה מכסת דו"חות לא מוצדקים ואינו מכחיש שכאשר

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 17-08-18962 דדון נ' גוזלן ואח'

תיק חיצוני:

1 כתב את הפוסט חשב שהיא ארבה לאשתו כציידת, שכן לא הכיר את שיטת הפעולה של
2 ניידת האכיפה. כפי שפורט לעיל הנתבע לא הצליח להוכיח ההגנות המוטלות עליו.

3

4

השלב הרביעי – שלב הסעדים

5 125. התביעה הינה לפרסום ללא הוכחת נזק. באשר למה שעל בית המשפט לשקול במקרה כזה

6 ראו מה שנקבע ברע"א 4740/00 אמר נ' יוסף (פורסם במאגרים משפטיים), כדלקמן:

7 **"...בפסיקת פיצויים בגין לשון הרע יתחשב בית-המשפט, בין היתר, בהיקף הפגיעה,**

8 **במעמדו של הניזוק בקהילתו, בהשפלה שסבל, בכאב ובסבל שהיו מנת חלקו ובתוצאות**

9 **הצפויות מכל אלה בעתיד. הבחינה היא אינדיווידואלית. אין לקבוע "תעריפים". בכל**

10 **מקרה יש להתחשב בטיב הפרסום, בהיקפו, באמינותו, במידת פגיעתו ובהתנהגות**

11 **הצדדים. אכן, התנהגותו של הניזוק לפני פרסום ולאחריו עשויה להוות אמצעי שבעזרתו**

12 **ניתן לעמוד על נזקו. בדומה, התנהגותו של המזיק אף היא עשויה להשפיע על שיעור הנזק**

13 **והערכתו. כך, למשל, התנצלות על דברי לשון הרע עשויה להקטין את הנזק שהם גרמו**

14 **ובכך להשפיע על שיעור הפיצויים.."** כאשר מדובר באיש ציבור ישנם שיקולים נוגדים

15 באשר לקביעת שיעור הפיצוי (ראה פירוט לעיל).

16 לכך אוסיף כי בסעיף 19 לחוק נקבעו מספר נסיבות שבכוחן להקל על הנתבע לאחר שנמצא

17 אחראי לפרסום לשון הרע

18 126. התובעת טענה שיש לפסוק כפל פיצוי שכן הוכחה כוונה לפגוע. אני לא סבורה שהפוסט

19 פורסם בכוונה לפגוע ולכן לא מצאתי לנכון לפסוק כפל פיצוי. הנתבע העיד כי רצה להזהיר

20 נהגים אחרים משיטת הפעולה של התובעת.

21 127. התרשמתי מעדותה של התובעת כי חוותה בגין הפרסום עוגמת נפש רבה מאוד. ראו בעניין

22 זה למשל ההתכתבות בווטסאפ בין התובעת לבין מכריה, שבוצעה סמוך לפרסום, ושצורפה

23 לכתב התביעה: החברה/חבר כותבים לתובעת: **"איזה אנשים ! איכס"**. והתובעת עונה:

24 **"נכון", והחברה/חבר משיבים: "אל תתיחסי" והתובעת עונה: "זה מעליב" "כי אני הכי**

25 **לא"**.

26 התובעת הצהירה כי התחילה לקבל שיחות טלפון בשעות היום ואף באמצע הלילה אשר כללו

27 בחלקן איומים מילוליים כנגדה וחלקם נותקו אחרי שענתה לטלפון (ראו סעיף 31 לתצהירה).

28 כמו כן ציינה כי גברים החלו לשלוח לה הודעות של בקשות חברות והודעות מיניות והוטרדה

29 מכך ברמה יומיומית (ראו סעיף 32 לתצהירה). התובעת העידה כי אנשים רבים זיהו אותה

30 כפקחית מהפוסט (ראה למשל סעיפים 79 ו- 80 לתצהירה).

31 התובעת העידה ארוכות בעניין הצער ועוגמת הנפש שגרם לה הפוסט (ראה למשל 81 לתצהירה

32 וראו סעיפים נוספים). ראה עדותה בבית המשפט: **"בגלל הפוסט הזה אנשים זיהו אותי**

33 **ברחוב ומאז קרו דברי. אם לקשר אותם אליו זה הפך להיות משהו מפיחיד. לפני כן חיית**

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 17-08-18962 דדון נ' גוזלן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 בשלום עם העבודה שלי ולא היה עליי סדר גודל של איומים כמו שהיה מאז אותו פוסט"
2 (פרו' עמ' 23 שורות 26 – 28).
- 3 128. עוד הוכח כי גם משפחתה של התובעת חוותה עוגמת נפש, כאשר התובעת נאלצה להתמודד
4 גם עם עוגמת נפש זו. התובעת צירפה פוסט שכתבה ביתה, בת ה – 12.5 דאז, אשר נחשפה
5 לפוסט ולתגובות לו, בו נכתב כדלקמן: "הי קוראים לי נועם דדון אני ילדה בת 12 וחצי ואני
6 הבת של סמדר הפקחית,, אמא כמובן תכעס מאוד על כך שהגבתי אבל אתם צריכים להבין
7 שאני ילדה גדולה ורואה הכל.
8 מאחורי הפקחים יש גם ילדים ולהם יש חברים שרואים את זה ואנחנו עוברים גם הצקות
9 בגלל שאתם בחרתם לעשות לכל הפקחים הצקות ולהציג את אמא שלי כאחת שלא למדה,
10 ושאר דברים מעליבים אז אני אגלה לכם שאמא שלי יש לה בגרות מלאה ועשתה צבא בדיוק
11 כמוכם וגם שאר החברים שלה לעבוד לא כמו שאתם מציגים, נכון גם אתם עבדתם עו עובדים
12 במקום עבודה שאחרים לא אוהבים את זה, אבל אמא שלי יצאה כמוכם לעבוד כדי לפרנס
13 אותנו, תפסיקו להגיד שהיא והחברים שלה יקנו תרופות לילדים שלהם תעצרו את מה
14 שאתם עושים בגללכם נעשתי עצובה ואני פוחדת שאמא תצא לעבודה כי אתם מאיימים
15 עליה. תודה נועם דדון שאוהבת וגאה באמא שלה" (הטעויות במקור – הח"מ).
- 16 129. באשר לטענות התובעת בעניין קשיים נפשיים של בנותיה, אז בהחלט ניתן לקבל טענה כי
17 הפוסט גרם לבנותיה עוגמת נפש והדבר גם עולה מהפוסט שפרסמה ביתה של התובעת. יחד
18 עם זאת ללא צירוף חוות דעת רפואיות אין מקום לקבוע קשר סיבתי ספציפי בין מצב נפשי
19 ספציפי לבין אירוע פרסום הפוסט.
- 20 130. התובעת טענתה כי הנתבע התעקש שלא להסיר את הפוסט גם כאשר אנשים רבים ביקשו
21 ממנו להסיר אותו. טענה זו לא הוכחה. יחד עם זאת מעיון בתגובות לפוסט עולה כי היו
22 תגובות שציינו שמדובר בהסתה, כאשר הפוסט לא הוסר מיד לאחריו.
- 23 131. גם במהלך ניהול ההליך התובע המשיך והטיח בתובעת שהיא לא מקצועית וכיוצ"ב, מבלי
24 שטרח לבדוק זאת. ראו חקירתו הנגדית של הנתבע בעניין זה: "ש. אני מפנה אותך לסעיף
25 59 בתצהיר שלך, אני מקריאה, שאתה כותב שהתובעת פעלה בניגוד להוראות העירייה,
26 זה לא משהו שבדקת?
27 ת. לא בדקתי" (פרו' עמ' 32 שורות 21 – 23).
- 28 132. להלן סקירת פסיקה לגבי גובה הפיצוי במקרה של לשון הרע נגד נציגי החוק, אותה סקרתי
29 לאחרונה במסגרת פסק הדין בת"א 19-05-73510-05 אנטלוב ואח' נ' ממו (פורסם במאגרים
30 משפטיים):
- 31 א. בת"א (באר שבע) 18-01-44703-01 גיל משיח נ' שריף אל עטאונה (פורסם במאגרים
32 משפטיים), נפסק על ידי הח"מ, לפי סעיף 79א, ללא שמיעת ראיות, לשוטר
33 ממשטרת ישראל, בגין פוסט באתר "באר שבע ביחד", סך של 28,000 ₪ וכן סך של

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 17-08-18962 דדון נ' גוזלן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 5,850 ₪ בגין שכ"ט עו"ד. הפוסט נכתב בגין דו"ח תעבורה שנתן התובע לאשתו של
2 הנתבע, כאשר בפוסט צוין שמו של השוטר, הוא הוצג כגזען וגם כמי שרודף אחר
3 הנתבע באופן אישי, וגם נטען שהוא "מיץ של הזבל".
- 4 ב. בע"א 17683-01-16 **חיים חליוה נ' אברהם שביט שטרית** (פורסם במאגרים
5 משפטיים), התובע שם היה מתנדב במשטרת התנועה, אשר רשם לנתבע דו"ח, בגין
6 פרסום כתבה במקומון, שכותרתה: "שוטרים עבריינים או אזרח עבריין אתם
7 תשפטו". בגוף הכתב הואשם התובע בשיבוש הליכי משפט וכונה עבריין וגם כונה
8 חמור. בית המשפט שם אישר את פסיקת בית משפט השלום לפיה נפסק לתובע
9 פיצוי בסך של 25,000 ₪. כמו כן נפסקו הוצאות משפט (בבית משפט השלום נפסקו
10 הוצאות וגם בערעור נפסקו הוצאות).
- 11 ג. בתיק ע"א 36021-10-16 **אסולין ואח' נ' אלחזד** (פורסם באתרים משפטיים), נדחה
12 ערעור על פסק דין של בית משפט השלום בעניין לשון הרע שפורסם על שוטר.
13 המשיב, שוטר במשטרת ישראל, הבחין במערערים 1 – 2 מבצעים עבירת תנועה,
14 ופנה אל המערערים בדין ודברים, בעקבות כך התפתחה תקרית במהלכה בין היתר
15 עוכבו המערערים 1 ו- 2 לחקירה, ובמהלכה נאלץ המשיב להפעיל נגדם כוח סביר.
16 לאחר התקרית פרסמו 4 המשיבים פוסטים בגנות המשיב בפייסבוק. בין היתר
17 טענו שנהג בבורטליות והכה את המערערים ללא סיבה. המשיב כונה בפוסט
18 "שוטר נאלח". שמו של המשיב פורסם ונטען שיש נגדו כמה וכמה תלונות בגין
19 תקיפה. בפוסטים נוספים נרשם שהוא מרביץ לאזרחים, שיש נגדו כמה וכמה
20 תלונות ושצריך להעיף אותו מהמשטרה.
- 21 בפסק הדין של בית משפט קמא חייב בית המשפט את המערער 1 בפיצויים בסך
22 14,000 ₪, ואת כל אחד מן המערערים האחרים בפיצויים בסך של 24,000 ₪. בית
23 המשפט הסביר את השונות בפסיקת הפיצויים, כאשר ציין כי מקור השונות הינו
24 בכך שהמערער 1 פרסם פרסום יחיד, בעוד שהאחרים פרסמו פרסומים אחדים,
25 וביקשו בדבריהם את הקוראים לשתף את חבריהם בהודעותיהם. (בבית משפט
26 קמא נפסק גם שכ"ט עו"ד. התיק שם נוהל עד תומו. גם בערעור נפסקו הוצאות).
- 27 ד. בת"א (ירושלים) 41505-07-15 **רחמים רמי סימן טוב נ' עידן מור** (פורסם
28 במאגרים משפטיים), דן בית המשפט בתביעה שהגיש בלש במשטרת תנועה נגד
29 הנתבע, אשר הוא סטנדאפיסט, אשר המציא דמות תיאטרלית בשם גדי
30 וילצ'רסקי, ובשמה של הדמות ניהל בין היתר דף פייסבוק. הנתבע פרסם פוסט
31 חריף נ' התובע בעקבות מפגש שהיה בין התובע לנתבע. הנתבע נעצר לבדיקת
32 שכרות על ידי התובע, הנתבע סירב לדגימת שתן, נלקח לחפ"ק, ושם, לאחר
33 שהתייעץ עם עורך דין ועמד על סירובו לדגימת שתן, נרשם לו דו"ח תנועה בגין

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 18962-08-17 דדון נ' גוזלן ואח'

תיק חיצוני:

1 נהיגה בשכרות. הנתבע התבקש לחתום על קבלת הדו"ח בו צוין בו מועד בו הוא
 2 מוזמן לדיון, אך חשב שהשוטר המבקש להחתימו על קבלת הדו"ח מנסה להערים
 3 עליו ולהחתיים אותו על "הודאה" בעבירה נשוא הדו"ח, ועל כן סירב לחתום.
 4 בפוסט נכתב שמו ומספרו האישי של התובע כאשר הפוסט נפתח בתיאור מסוים
 5 של חילופי הדברים לכאורה בין השוטרים לנתבע כאמור לעיל, ובמסגרתו בין היתר
 6 נכתב: **"לא רק שאתה השוטר הכי טיפש שפגשתי בחיים שלי, אתה גם בן אדם**
 7 **נאלח ומנוול, שניסה לתפור תיק לאזרח חף מפשע. אני רק תוהה מה קורה לאדם**
 8 **הסביר, שבשעה 5 בבוקר מותש מהחקירה ומהיחס המשפיל שלכם, חותם על**
 9 **מסמך שכזה בלי לקרוא אותו ונופל בפח כזה, שאפס כמוך טמן לו.**
 10 **נראה בבית משפט יא כלב".**

11 בגין הפוסט הוגש כתב אישום נ' הנתבע על העלבת עובד ציבור ובעקבות הסדר
 12 שהושג נקבע כי הנתבע ביצע את העבירה ללא הרשעתו. בית המשפט קבע שם כי
 13 רצף הקללות והטחת העלבונות אינו מותר מקום לפסק כי הפוסט פורסם "בכוונה
 14 לפגוע" ופסק פיצוי בסך של 85,000 ₪. כן נפסקו הוצאות בסכום גבוה. בית
 15 המשפט ציין שם: **"הנתבע לא פרסם התנצלות על דבריו ולא ווידא את מחיקתם**
 16 **מאתרים בהם פורסמו. אף בניהול ההליך לא הקל הנתבע על התובע, חקר אותו**
 17 **ועמד על כל טענותיו".**

18 ה. בת"א (תל אביב) 9715-09-17 **אריאל שרעבי נ' רותם בן נאים** (פורסם במאגרים
 19 משפטיים) נדונו פרסומי לשון הרע של הנתבעת נגד התובע, שהינו שוטר. הרקע
 20 לפרסומים הוא מעצרה של הנתבעת על ידי התובע, ואיזוקה, תוך שימוש בכוח,
 21 והבאתה לתחנת המשטרה. יומיים לאחר מעצרה פרסמה הנתבעת ברשת
 22 החברתית פייסבוק במקומות שונים שלושה פרסומים נגד התובע. בפוסטים
 23 פורסם שמו, נטען שהרים יד על הנתבעת והרחיק אותה מילדיה ללא סיבה. הוא
 24 כונה גם "חתיכת חרה מסריח". כן נרשם בפוסט נוסף כי עברה אונס אלים במכות,
 25 כאשר השוטר היכה אותה ללא סיבה. בפרסום שלישי פרסמה הנתבעת כי עברה
 26 אונס על ידי התובע. פורסם פוסט נוסף בו פרסמה תמונתו של התובע ונכתב: "כן
 27 כן, צוחק מי שצוחק אחרון גיבור". בית המשפט קבע שהפרסומים קשים וחריפים
 28 אולם ציין כי מקל בשיעור הפיצוי בשל מצבה האישי של הנתבעת וסערת הרגשות
 29 בה הייתה נתונה בעת הפרסומים. כמו כן בית המשפט ציין כי הפרסומים הוסרו.
 30 בית המשפט העמיד שם את הפיצוי על סך של 35,000 ₪. כן נפסקו הוצאות משפט
 31 ושכ"ט עו"ד בסך של 5,000 ₪.

32 ו. בתיק ע"א 3405-10-08 **יורם ברינה נ' דני אלברט** (פורסם במאגרים משפטיים),
 33 שם נדון ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בנתניה שבו קיבל ביהמ"ש

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 18962-08-17 דדון נ' גוזלן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 תביעת המערער נגד המשיב בגין הוצאת לשון הרע, חייב את המשיב לפצות את
2 המערער בסכום של 10,000 ₪, וכן חייבו בהוצאות המשפט ושכ"ט עו"ד בסכום
3 של 2,500 ₪. המערער טען שהפיצוי נמוך מידי. המערער הינו קצין במשטרת
4 ישראל בדרגת רב פקד, כאשר במסגרת תפקידו ראה המערער במהלך סיור בחוף
5 הים כשהוא רוכב על טרקטורון, לטענתו ללא קסדה, ללא מספר רישוי ובאופן
6 המפריע לסדר הציבורי. המערער הורה למשיב לעצור ולאחר חילופי דברים הלה
7 עצר, התנהל דין ודברים, כאשר המערער נעצר תוך הפעלת כוח של המערער.
8 המשיב ביצע שני פרסומים בעיתונות המקומית בנתניה לפיו המערער תקף אותו.
9 בית המשפט קבע שהפרסום מהווה לשון הרע ולא הוכחה אמיתות הדברים. בית
10 המשפט לערעור הגדיל את סכום הפיצוי לסך של 30,000 ₪. בית המשפט שלערעור
11 ציין כי נראה לו שבאיזון היה ראוי לתת משקל נוסף לפרסום הכפול בעיתונות
12 שאינו דבר של מה בכך, ולכך שהפרסום נועד לפגוע בקצין משטרה ובמילוי תפקידו
13 . ז. ת"א 56008-09-19 קובי שלום נ' ליהיא גרינר (פורסם במאגרים משפטיים), שם
14 פסק בית משפט השלום בפתח תקוה, לאחרונה, פיצוי בסך של 25,000 ₪ בתוספת
15 הוצאות משפט בסך של 400 ₪ ושכ"ט עו"ד בסך של 4,388 ₪ לשוטר מר קובי
16 שלום, בתקרית המפורסמת והמצולמת עם הידוענית, הגב' ליהיא גרינר. פסק הדין
17 ניתן לפי סעיף 79א.
- 18 ח. להשלמת התמונה אציין כי בפסק הדין בעניין **אנטלוב** הנ"ל נפסק לאחד
19 מהשוטרים סך של 23,000 ₪ ולשני סך של 15,000 ₪, בגין פוסט שהכיל דברי לשון
20 הרע שפרסם הנתבע נגדם לאחר שנתנו לו דו"ח בעקבות שילוט לא תקין של בית
21 עסק. במקרה שם פורסם פוסט התנצלות על ידי הנתבע. במקרה שם נוהל התיק
22 לפי סעיף 79א ללא שמיעת עדויות וראיות.
- 23 133. **לאחר ששקלתי את כל השיקולים הרלוונטיים, אני סבורה שעל הנתבע לפצות את**
24 **התובעת בסך של 33,000 ₪**, זאת לאור עוגמת נפש הגבוהה וההשפלה שהוכח שנגרמה
25 לתובעת, התפוצה הגבוהה של הפוסט באתר באר שבעי, כאשר פרסום של לפחות 11 שעות
26 (משך הזמן בו מודה הנתבע), הינו פרסום ממושך; לאור היקף הפגיעה בתובעת שהוכח
27 בעדותה; לאור כך שהנתבע לא הוריד את הפרסום מיד לאחר הפרסום על אף שנחשף לתגובות
28 הקשות שגרר וגם נחשף להתראות של אנשים כי הפוסט מבזה; לאור כך שפורסם שמה של
29 התובעת וגם תמונתה; לאור כך שהנתבע לא טרח לבדוק דבר טרם פרסום הפוסט (על אף
30 שהפוסט פורסם כמה ימים לאחר קבלת הדו"ח ולא ממש בסמוך לקבלתו), לאור כך שגם
31 במהלך ההליך המשיך הנתבע להטיח בתובעת האשמות לא ראויות; לאור כך שהתובעת הינה
32 פקחית מן מהשורה ולא עובדת ציבור בכירה או אף קרוב לכך; לאור כך שהפגיעה הייתה גם
33 בתובעת עצמה וגם במשרתה.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 17-08-18962 דדון נ' גוזלן ואח'

תיק חיצוני:

לקראת סיום

- 1
- 2 134. בסיכומיו טען הנתבע בין היתר כי במהלך ניהול הליכים התקבל אצלו ואצל בא כוחו
- 3 הרושם כי עמדתו של בית המשפט גובשה ונחרצה כבר בראשית ההליך, וכי אוזנו של בית
- 4 המשפט לא הייתה כרויה לבחון את נסיבות התיק לגופן בנפש חפצה. לפיכך הדבר גרם
- 5 לתובעת לשכוח שנטל ההוכחה מוטל עליה ולא על הנתבע. עוד נטען כי באולם הייתה
- 6 "אווירה נוחה" לתובעת שנדמה שנטעה בה את התחושה כי היא לא צריכה להוכיח דבר.
- 7 עוד קבל הנתבע על כך שבית המשפט הציעה הצעה כספית לסיים את ההליך בסכום עצום
- 8 לטענתו (הסכום צוין בסעיף 19 לתצהיר הנתבע – 20,000 ₪). בהמשך נטען ל"התייחסות
- 9 מחמירה" של בית המשפט לעצם עמידת אשת הנתבע בחניית נכים, כאשר נטען בסיכומים
- 10 כי נדמה היה שאנו מצויים בבית דין לתעבורה, ואשתו של הנתבע היא בכלל נאשמת באותו
- 11 הליך.
- 12 135. לאחר הגשת סיכומי הנתבע הגישה התובעת בקשה למחיקת סעיפים לא ראויים ומבישים
- 13 מסיכומי הנתבע, בבקשה נטען כי לאחר שהנתבע הטיח בתובעת בסיכומיו כל טענה
- 14 אפשרית, בחר הנתבע להטיח טענות והאשמות גם נגד בית המשפט. עוד טענה התובעת
- 15 בבקשה כי בסיכומי הנתבע יש טענות מבישות ובלתי ראויות להיכלל בכתבי טענות, וכל כולן
- 16 נועדו על מנת להצר את צעדיו של בית המשפט בקבלת החלטותיו, בהיותם לפחות לכאורה,
- 17 מטילים דופי אישית בכבוד בית המשפט, בטענת סרק על גיבוש דעה מראש. עוד ציינה
- 18 התובעת כי מתחילת ההליך ואף בהמשכו הקשה בית המשפט בקושיות גם על התובעת וגם
- 19 על בא כוחה, והטענות של הנתבע כאילו התובעת נחה בתיק זה על זרי הדפנה אין בהן ממש.
- 20 הנתבע בחר לייצר מערך אימה למול בית המשפט, בדרך שלשיטת התובעת פסולה ואין לה
- 21 מקום.
- 22 136. הנתבע התנגד לבקשת התובעת למחיקת סעיפים מסיכומיו כאשר טען כי לא ביקש ולא
- 23 כיוון לפגוע בית המשפט הנכבד ובטח לא לזלזל בו. כן טען כי התובעת הגישה את הבקשה על
- 24 מנת לשאת חן בעיני בית המשפט. עוד טען הנתבע כי מה שטוענת התובעת בבקשה מלמד אף
- 25 הוא כי גם התובעת יודעת שההליך "גמור וסגור". עוד טען הנתבע כי טענות התובעת בבקשה
- 26 הן אלו שמבישות. עוד צוין בתגובה כי ב"כ הנתבעת כתב את שכתב מתוך "תחושות
- 27 /התרשמות שעלו במהלך ניהול ההליך יותר מפעם, הן אצל הנתבע והן אצל באי כוח, ומעם
- 28 זה רצה 'לאותת' לבית המשפט הנכבד בסיכומיו כי בשלב פסק הדין ראוי ליתן תשומת לב
- 29 רבה לעניינים משפטיים וקריטיים על מנת שיקבלו יתר חשיבות... " (הדגשה שלי – הח"מ).
- 30 137. באשר לבקשת התובעת ולהתבטאויות הנתבע בסיכומיו, אציין כי דומה אכן שהמקום
- 31 לטענות ולטרוניות שהעלה הנתבע בסיכומיו כלפי בית המשפט, אינו במסגרת סיכומים
- 32 בהליך.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 17-08-18962 דדון נ' גוזלן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 יחד עם זאת, מאחר והוגשה בקשה על ידי התובעת למחיקת קטעים מסיכומי הנתבע, על
2 בית המשפט להידרש לנושא זה. לכך אוסיף כי דומה גם כי התייחסות לטענות אלו של
3 הנתבע, על אף שאין מקומן בסיכומים, נדרשת גם לאור אופי הטענות. יחד עם זאת
4 ההתייחסות תהיה תמציתית וקצרה, שכן הדברים אינם נדרשים לצורך הכרעה בתובענה.
5 138. בתיקים רבים אזרחיים מציע מותב זה וכן מותבים אחרים הצעות פשרה, כאשר הדבר
6 מתרחש באולמות בית המשפט מידי יום ביומו, ואין בכך פסול אלא להפך. בית המשפט מציין
7 דעתו הלכאורית והלכאורית בלבד, וכך גם מציין בפני הצדדים, ומנסה להביא את הצדדים
8 להסכמות, על סמך החומר שעומד בפניו בעת מתן ההצעה, תוך שיקוף הסיכונים והסיכויים.
9 צר לי שהתנהלות סטנדרטית זו גררה אחריה, שלא בצדק, את הטענות שהועלו בסיכומי
10 הנתבע, שאין בהם כל ממש.
11 כך גם אין כל ממש בטענות כאילו "הח"מ התרשמו שבית המשפט הנכבד אינו "אוהב" את
12 המאבק המשפטי בעובדת ציבור..." (סעיף 75 לסיכומים); או טענות כגון: "...נדמה היה שבית
13 המשפט שינה את נושא הדיון לחלוטין..." (סעיף 71 לסיכומים), טענות שהן חריגות ב"נוף"
14 הסיכומים, וכיוצא ב"טענות שלא מן העניין, שלא מצאתי לנכון להתפלמס איתן אחת לאחת,
15 על אף שהן שזורות לאורך כל הסיכומים. בית המשפט אינו "הצד שכנגד" במקרה דנן,
16 והניסיון "לגרור" אותו לשם לא יצלח.
17 139. הנתבע הזכיר מספר פעמים את נושא "נטל ההוכחה", כאשר טען שהתובעת לא טרחה
18 להוכיח דבר בשל מה שכינה: "...האווירה הנוחה **באולם בית המשפט שנטעה בתובעת**
19 **את התחושה שאינה צריכה להוכיח דבר**..." (ראה למשל סעיף 44 לסיכומי הנתבע).
20 דא עקא, כפי שפורט לעיל, את הפרסום בוחן בית המשפט בעיניים אובייקטיביות, כאשר
21 התובע נדרש רק להניח בפני בית המשפט את הפרסום.
22 הנטל להוכיח את ההגנות הקבועות בחוק מוטל כל כולו על הנתבע.
23 לא ברור אם כן מדוע "פירש" הנתבע את ניהול התיק על ידי התובעת, בהתאם לנטלי
24 ההוכחה הקבועים בחוק, כניהול שנבע מסיבות כאלו ואחרות (ראה בעניין זה האמור בסעיף
25 15 לסיכומי התשובה). לא ברור מדוע "פירש" הנתבע את פריסת הסיכון/סיכוי של בית
26 המשפט לצדדים כדברים שנאמרו מכיוון שבית המשפט "אוהב/לא אוהב" צד כזה או אחר.
27 140. הנתבע טען כי הרגיש שמתייחסים לאשתו כנאשמת בתיק תעבורה, דא עקא מי ש"שם על
28 המוקד" את השאלה אם הדו"ח מוצדק או לא היה דווקא הנתבע ולא בית המשפט ולפיכך
29 לא ברור על מה הוא מלין.
30 בית המשפט סבר לכאורה שאין זו השאלה המרכזית בתיק וכלל לא ניתן לכך זרקור או דגש
31 מיוחד, ובשום שלב לא התייחס לגבי גוזלן כ"נאשמת" או משהו דומה.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 17-08-18962 דדון נ' גוזלן ואח'

תיק חיצוני:

1 141. לא מצאתי אולם לנכון להורות על מחיקת הטענות בשעה שנחשפתי להם כאשר עיינתי
 2 בסיכומי הנתבע, אולם אציין כי לא היה בהן כדי להעלות או להוריד.
 3 בחנתי בין ובין כה את הטענות של שני הצדדים לגופן.
 4 אוסיף כי אין לי אלא מוראו של הדין, כאשר התוצאה אליה הגעתי הינה התוצאה הנכונה
 5 והצודקת לטעמי והתואמת את הוראות הדין והפסיקה, זאת לאחר שבחנתי בכובד ראש את
 6 טענות הצדדים גם במהלך ההליך וגם במסגרת כתיבת פסק הדין לגופן, באופן ענייני בלבד.

לסיכום

7
 8
 9 142. מצאתי כי דין התביעה להתקבל.
 10 143. הנתבע ישלם לתובעת 33,000 ₪.
 11 144. מאחר והתביעה נוהלה עד תומה, ביחסים שבין התובעת לנתבע, הוגשו תצהירים והתקיימו
 12 שני מועדי הוכחות, ישלם הנתבע לתובעת הוצאות משפט בסך של 9,360 ₪.
 13 145. הסכומים הנ"ל ישולמו תוך 30 יום מתום פגרת חג הסוכות.
 14 146. הנתבע ישיב לתובעת את האגרה ששילמה תוך 30 יום מעת דרישה.
 15 147. הודע לצדדים הזכות להגיש ערעור על פסק הדין.
 16 148. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.
 17
 18
 19 ניתנה היום, י"ד תשרי תשפ"א, 02 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.
 20

רחלי טיקטין עדולם, שופטת

21
22

